

Kreditter

Tittel på verket: «Hyllest til Pablo Neruda»
(*Homenaje a Pablo Neruda*) **Forfatter:** Alfred Asís
Illustrasjoner, fotografier, design,
diagrammer og redigering: Alfred Asís.

Denne boken er en livsreise,
mot en horisont uten ende
en reise laget av ord, bilder og følelser.
Hver side er et åpent vindu til Nerudas sjel,
til hans dype natur,
til hans stemmer gjemt i fjell,
hav og isbreer.

Alfred Asís
Isla Negra

Chile

Hyllest til Pablo Neruda

Dette er en hyllest laget av Alfred Asís.

Verk som i tillegg til å være en del av boken

«**Tusen dikt til Pablo Neruda**» fra 2011, har 13 av dem blitt tonesatt og sunget av singer-songwriteren Eric Cobas fra Cuba.

2

2025-A-5202

Edición, publicación Alfred Asís Ferrando

Advarsel (Viktig Merknad)

Advarsel:

Alle deler av denne boken, inkludert utformingen av omslaget, kan reproduseres, lagres eller overføres via elektriske, kjemiske, mekaniske, optiske, opptaks- eller fotokopieringsmidler, med forfatterens tillatelse og ved å **respekttere innholdet og hele strukturen.**

Fri tilgang for utskrift.

Dersom dette genererer økonomiske ressurser, bes det om at disse brukes til **Litteratur** og **Kultur** for utvikling av elever fra folkene i verden.

3

Isla Negra, diciembre 2025

poeta@alfredasis.cl (©) 2024-S-507

www.alfredasis.cl

Hyllest til Neruda: Oversettelse til Norsk

Klarlegging:

Dialekter og bruken av metaforer i skriften har noen ganger ingen bokstavelig definisjon i visse språk. Utfordringen og skjønnheten ved å oversette poesi er større til språk med så rike kulturelle kontekster som quechua, mapudungun, swahili, arabisk, europeiske språk, eller rapa nui.

(I disse oversettelsene kan ikke målet være det bokstavelige, men å overføre den dype meningen, ånden (den *mana* eller den *sunqu*) og det poetiske bildet av metaforen.)

4

Her er det ingen poesi av Neruda; det er hans poesiske ånd som blottstilles foran visjonene han hadde. Alfred Asís har brukt de enkleste ordene, nettopp for at oversettelsen ikke skal være så komplisert, og for at alle dermed skal kunne forstå mest mulig av budskapene.

Tekstene går i dybden av Nerudas inspirasjonskilde, og beskriver den fra et «asketisk og veltalende synspunkt». Dette er et interessant paradoks: «Asketisk» antyder nøkternhet og det essensielle, mens «veltalende» impliserer en overflod eller rikdom

av uttrykk. Anvendt på synspunktet, kan det bety et perspektiv som, selv om det er fundamentalt enkelt og direkte i sin forståelse av Neruda, uttrykkes med en verbal rikdom som feirer «essensen av alt det naturlige og kosmiske som Pablo Neruda så for seg da han skapte sine verker». Dette understreker Nerudas dype forbindelse med naturen og universet som de primære kildene til hans poesi, elementer han var i stand til å «se for seg» og transformere til kunst. Dette er hva Alfred Asís gjør i denne boken, ved å skape poesi som er rettet mot Neruda og hans måte å se ting på og oppdage hundrevis av dem i en verden som kan være forestilt eller levd.

Analysen som gjøres er av høy grad, da dette er som en vei som hvem som helst kan berøre og fordype seg i, forvandle livet sitt for å skape poesi, og kanskje bli en stor Neruda eller en stor Mistral; man må bare oppdage, i tillegg til metoden, de nærmeste omgivelsene helt til de fjerneste, der oppe i kosmos. Som et eksempel kan vi si: Du ser et tre foran deg, det er bare et tre, men hvis du stopper opp for å analysere det, hvor mye mangfold har det treet: sevjen som er dets blod og sirkulerer inni det,

harpiksen som siver ut når et stykke bark kuttes, og den samme barken er dets klesdrakt; deretter kommer grenene som vokser frem, fulle av grønne blader som utfører fotosyntese, gir skygge, og når høsten kaster dem til bakken, blir de til gjødsel og beskyttelse for små insekter; og så dukker frukten opp i noen og blomsten i andre, duften, og armene deres hever seg mot himmelen på jakt etter solen; røttene er dets anker til jorden og de som absorberer de vitale elementene for veksten; og en dag blir det kuttet, og da tjener det til båter, broer, hus og møbler, og det mest elementære er at de dekker tusenvis av kilometer på jorden, beskytter den mot erosjon og tjener som habitat for et stort antall dyr og fugler, deretter kuttes de for ved til ovner som produserer brød og bål, de brennes for å bruke jorden til avlinger som styres av mennesker...

Prolog til «Hyllest til Pablo Neruda»

I. Fra Poet til Poet

Av: Fidel Alcántara Lévano, Perú

Som et uttrykk for dyp beundring og sublim anerkjennelse av en grenseløs representant for verset, for hans skaperkraft uten barrierer som skapte et uetterlignelig nerudiansk univers.

I verket «Møte med Pablo Neruda» av Alfred Asís, en poet uten tid eller alder, med den kosmiske kraften i sin essens og det guddommelige sukk fra sitt nyskapende indre, hever han sin sang som en hyllest fra bror og viser verden en bukett komposisjoner, med den iboende og naturlige euforien for å forevige sine inspirasjoner dedikert til den som sammenfatter en uoppnåelig poetisk dimensjon i menneskeheten: Pablo Neruda.

Alfred, fordi han besitter en utømmelig kilde til versifikasjoner, da han i seg selv er et dikt til evigheten. Med ydmykheten til de store litterære skikkelsene på denne planeten, som vi er flyktige leietakere på.

Uten et snev av egoisme gir han kategorien til den som virkelig fortjener den, og hever ham til stjernene på grunn av hans ubestridelige essens som en poet uten ende.

Det er derfor han sender sin flerfargede stemme ut i de fire vindene, og fra sin fortryllende lyre stråler all hans

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

åndelige eufori, og han blir til poesi, som om han vil gjøre Pablo Nerudas arv mer universell enn noensinne og fylle hele den omgivende kloden med sin musikk og utover det som øynene normalt ser og ørene ikke hører på grunn av forfengeligheten til den som mangler fantasi.

Av denne grunn lar Alfred, i et utbrudd av lyrisk voldsomhet, sin ustoppelige *trova* [sang/dikt] høres, en som kjenner ekkoet av nostalgi og den store applausen for å utstråle en urokkelig flom av uforglemmelige følelser, og han vever strofene til han danner et uendelig teppe av skjønnhet og farger som fyller sjelen med himmelsk fryd.

Det er slik at både Pablos og Alfreds offer er den ekte, makeløse næringen for frie sjeler som søker sin uendelige realisering i jakten på lykke.

Ved å sløse med dem i den klare horisonten for de vesener som lengter etter terskelen til storhet.

De blir sanne fyr som leder de flyktige hjerteslagene til selvet mot mål, drømmer og utfordringer, som et bevis på opplevelsen på jordens overflate.

Deres uutslettelige spor vil være smeltedigler av godhet i kveldens kimærer, og motivere nysgjerrighet om overføringen av ordets magi; men bidraget fra begge poeter vil alltid forbli en milepæl for ettertiden, da det er uttrykket for sanne *vates* [profetiske poeter] på de høyeste nivåer av ypperlighet.

Gjennom århundrene vil de fortsette å være den uutslukkelige fakkelen som vil lede de varme skrittene til alle de som tar det som en livsstil for å virkeliggjøre sine kjæreste ønsker for å nå terskelen til fortreffelighet på den korte jordiske vandringen. Alfred er bevisst på at den beste arven han kan etterlate andre er gjennom diktene som fødes fra hans vesen, som morgenens smil hver morgen.

Han snakker, tenker, føler i poesi uten opphør, konstant, da hans jordiske misjon er å gi kjærlighet og fred sammen med ordets fortryllelse, og gjennom dets musikalitet og harmoni, å skimte en ny kurs der livskvalitet og generell velvære markerer forskjellen mellom i går og i dag, og hvis bris føles i ansiktet som gjensynets omfavnelse eller farvelkysset.

Det er en sann konsert som prøver å åpne for verdsetting i sitt maksimale uttrykk for å sosialiseres på planetens klode en poesi som ikke har tid til å bli glemt, ei heller en barriere som kan stoppe den, for den ble født for aldri å dø.

Dette er prologen til Alfred Asís Ferrandos diktsamling, med tittelen "Encuentro con Pablo Neruda" ("Møte med Pablo Neruda"), som er en hyllest til Pablo Neruda. Denne boken har i tillegg delvis blitt tonesatt og sunget av den cubanske sangeren og låtskriveren Eric Cobas.

Her er nøkkelpunktene fra prologen, skrevet av Fidel Alcántara Lévano:

- Beundring og Anerkjennelse: Boken er et uttrykk for dyp beundring for Pablo Neruda, en poet som anses som uovertruffen. Alfred Asís, beskrevet som en «poet uten tid eller alder», hever sin sang i hyllest til Neruda.
- Alfred Asís' Verk: «Møte med Pablo Neruda» er en samling komposisjoner som søker å forevige inspirasjonen som Neruda representerer. Ydmykheten i å anerkjenne Nerudas storhet fremheves. Poesien beskrives som en «utømmelig kilde til versifikasjoner».
- Nerudas Arv: Prologen understreker universaliteten i Pablo Nerudas arv, som overskrider barrierer og når sjelens dypeste lag. Begge poetenes verk presenteres som en «ekte, makeløs næring for frie sjeler».
- Poesien som Veiviser: Både Nerudas og Alfred Asís' verk sees på som «fyr som leder de flyktige hjerteslagene til selvet». Betydningen av poesi som en livsform og et middel til å oppnå fortrefelighet understrekes.
- Alfred Asís' Budskap: Alfred Asís søker å formidle kjærlighet, fred og fortryllelse gjennom sin poesi. Hans mål er å fremme bedre

livskvalitet og generell velvære. Han ønsker at hans poesi skal vare evig.

- Oppsummert: Prologen presenterer boken som en inderlig hyllest til Pablo Neruda, og fremhever storheten i hans verk og den beundringen han inspirerer hos andre poeter som Alfred Asís.

II. Hyllest til den store poeten Pablo Neruda av Alfred Asís

Av: José Hilton Rosa – Brasil

Alfred Asís skriver med all den kunnskapen og beundringen han har for personen som hedres, Pablo Neruda. En autentisk bok. Klarhet over de intellektuelle vanene til hans landsmann, i Isla Negra i Chile. Det er en bok med autentisk innhold som gir leseren mulighet til å bli kjent med og beundre Pablo Neruda.

Dikt til ære for Neruda

Med et poetisk fokus skriver Alfred Asís om naturen, trærne. Som om de snakket med oss mennesker, det som Pablo satte pris på, beundret. Han beskriver en Pablo som lever nær jorden, dag og natt. Han opphøyer ham som om han var et dikt. Han fremkaller landskapene som preget både Nerudas liv og verk. Forfatteren Alfred Asís formidler til leserne hvem storpoeten Pablo Neruda var. Gjennom sin kreative

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

prosess skrev han med klarhet om arven etterlatt av den chilenske forfatteren Neruda. Hvordan han mottok Nobelprisen i litteratur, med sympatiskheten til et menneske som gjorde sine dikt til filosofisk næring for verden. Alfred Asís laget dikt dedikert til Pablo. Han fortalte i vers med egen melodi. En berømt kunstner. Med åpenhet skildrer Alfred Pablos daglige skritt. Han peker på hvor han etterlot sine spor. Med poetisk entusiasme inkorporerer han tilliten til å skrive på ethvert papir. Som en vandrer merker poeten Alfred det utrettelige i jorden. En håpets forkjemper på grunn av livets letthet han bærer. Enten han går med sko eller barbeint, mykner hans skritt de slitne smertene fra steinene på denne veien. Han hever seg mot himmelen, uten å se hvordan hvert vers blir født, hver bok og dens klesdrakt under månen. I et scenario med stormer, nektet han å dø. Bildet av en blomst, frodig og vakker. Alfred knyttet skjønnheten til denne blomsten med Pablos sjel. Med subtile vers skrev han om Pablos rutine. Å gå på skolen i naturens harde vær. I regn, kroppen våt, men uten å slutte å lære det som ble gitt av skolen og lærerne. Elven var en av lekekildene som barnet Pablo brukte, kastet steiner og lyttet til lyden på vannflaten. Med eventyrlystne barneøyne. Alfred Asís skriver: Pablo skriver for sør. Han portretterer magien i hver lokalitet han besøker og beundrer. Pablos visjon blir omgjort til et dikt i Alfreds hender. Han skriver i sin

bopels leie. Isla Negra. Med sikkerhet og langsomhet i sine skritt ankom han der det grønne og de opprinnelige plantene i terrenget mottar Pablo med hans sikre skritt. Han beskriver i vers alle passasjer. Rommet der Pablo hvilte, ønsket ham velkommen ved ankomst. Det ble beskrevet av Alfred med et akrostikon, PABLO NERUDA. På denne toppen av terrenget, i dag en park, hadde jeg æren av å motta en pris fra Alfred Asís, som et symbol på verdsettelse av forfattere som lever og har levd øyeblikk fylt med kultur og velkomst til Nerudas land. Forfatteren som hyller Pablo nevner kvinnen. Sympatiskhet som overskrider Pablo Nerudas blikk. Bildet av Pablo i en båt som nyter sine eventyr med å glede seg over elvens vann. Alfred bruker sin poetiske følsomhet til å beskrive det. Han lager et dikt som trenger inn i øynene, handlingen til en vulkan på jordens topp hvor havvannet tjener som et speil for Pablos øyne. I romantiske vers beskriver forfatteren, Alfred, følelsene av et møte mellom forbipasserende vandrere, reisende ved portalen som symboliserer Pablos hus. Han snakker om Isla Negra som et tilfluktssted for elskere av kjærlighet, omfavnelse, frieri, innenfor rutinen Pablo Neruda levde med sin elskede kone. Med suveren dyktighet beskriver han Pablos reiser i prosa. Land han kjente i sin livsglede. Han registrerer for leserne av denne boken scener fra Pablos familieliv. Hvordan familien

hans oppførte seg i hverdagen. Følelsene som førte til tårer. Hans tilknytning til stedene han besøkte og bodde. Han siterer «Pablo-far», en farsrolle for datteren Malva Marina Trinidad Reyes, som døde tidlig. Et imaginært farskap.

Det Pablo skrev og forbindelsene med livet hans:

- Synet av Mapuche-landet;
- Oppvåkningen med naturen;
- Hvordan hans poesi ble født;
- Nerudas tilstedeværelse i Maruri-gaten;
- Akasietreet, et tre som vitnet om Nerudas verk;
- Forbindelse med havet;
- Nerudas arv;
- Hans bånd til vennene i Isla Negra.

Etter Mer og Mer Neruda etter reiser gjennom Argentina og flere andre land. På en reise, da han fortsatt var liten, krysset han grenser. Mapuche-land, Araucarias-regionen. Han samler frø fra trær. Da begynner han å lagre i bokstaver og flere bokstaver som beskriver scenen han reiste gjennom. Alfred beskriver Pablos ankomst til Santiago da han kom tilbake fra eksil. NERUDA FRA MARURI-GATEN. Husker stedene han ble født. MARURI-gaten huser historien om Pablo Neruda, hvor han ble født og tilbrakte barndommen. I «Jeg ser deg Pablo» beskriver Alfred smaken for havet, strendene. Pablo fra barndommen, toget dukket opp. Han ble kjent med

togmaskinen, jernets styrke. Mellom trær og skoger. I «Blomstens begynnelse» kunngjøring av våren, sjelens farger. Alfred skriver om det å spire og vokse i hjertene. En refleksjon over å være poet. «Du ble værende» – siterer en Pablo som fortsatte veien, og navnga sin skjebne fra jorden til himmelen. Han setter seg i Pablos sted. Pablo – stønner folket; Pablo – nærmer seg elven; Pablo – krysser fjellkjeder; Pablo – puster frihet; En ekte Pablo, romantisk poet, med mange venner. «Pablo og Romeu Murga» – Alfred skriver om nærheten og engasjementet med Romeu Murga i skrivekunstens verden. «Mor, du så meg ikke gå» – han inkorporerer Pablos ånd og snakker om hans moderlige følelse. Hans mor, det absolutte selskapet. Forent i alle øyeblikk. «Pablo, dine verker og steder» – Forfatteren av denne boken fremhever de svingete stiene som ble fulgt. Hans verker gjennomsyret av klimatiske hendelser. Alt dette var et tema, et insentiv for storpoeten Neruda. Alfred Asís beskriver i vers møter med venner i Isla Negra krydret med vin. «Dine øyne, Pablo oppdager» – viser med et bilde stien Pablo trakk utover bruken av blyant, utover følelsene. Han svarer på spørsmål om Pablo i vers. Det er nok å se på stjernene og månen for å finne svar på så mange spørsmål. «Isla Negra» – her fant Pablo en fabrikk av tårer og følelser. Et hus som fremdeles huser minner og nostalgi. Som inntrykk i

sjelen. Pablo Nerudas varige arv bekrefter fruktbare spor. Et åndelig sted.

Alfred Asís oppsummerer slik: Pablo i Isla Negra er en fabrikk av tårer og følelser. Et dikt som feirer opplevelsen av å besøke og føle Pablo Nerudas varige tilstedeværelse. På dette stedet fremheves den emosjonelle forbindelsen som etableres mellom poeten og hans beundrere. Portalen der vi ser hav, lys og motiver for å skape dikt. Nerudas essens ble registrert og hentet fra forfatterens følsomhet og dedikasjon til studiet av denne vinneren av Nobelprisen i litteratur.

Kjent for sine dikt og sin politiske, sosialistiske aktivisme. I rollen som ambassadør. Alfred Asís tilbyr denne dyrebare hyllesten til sin store venn, nære nabo, poeten Pablo Neruda.

José Hilton Rosa, Brasil

III. Fra Alfred Asís' Skattkammer

"Jo mer det koster, jo mer vil jeg kjempe. All seier koster svette, smerte og tårer. All fiasko koster ingenting å gjøre."

Kun de med stor ånd og god sjel føler, ser og gjør ting fra hjertet, og ikke av plikt eller påvirkning utenfor deres vilje.

Du har ikke tid alene når døden innhenter deg...

Skumringen i Isla Negra åpner sansene med overveldende kraft. Etterpå faller natten, som lar deg se bokstavene, mellom stjernene og lundene; spirende, nærende, genererende.

Maleren forvandler himmelens manifest til poesi, fargene virvler i hans sinn, og deretter ordner han dem med penselen, som, strøk for strøk, danner skapelsen på lerretet. Poeten maler i bokstaver manifestet fra sitt sinn, og fra sjelen oppstår diktets skapelse.

Isla Negra er laget av univers og hav, av tåker og av elven. De rasende solnedgangene dominerer, de rosa nyansene og de sterke rødfargene. Delikat er freden, stillheten og majesteten mellom ingenting

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

og alt. Isla Negra er et universelt scenarie, for alle sjeler, fra hele verden, det tilhører alle likt. Isla Negra, Pablo Nerudas hus og hage, sammen med himmelen og tåketeppe. I det stormfulle vinterhavet; fisker, havfruer og galionsfigurer fra piratskip. På land og ved kysten; svarte steiner, sand og grus. I luften, lyder mellom stillheten og det poetiske ordet.

Jeg skal drikke all solen i Isla Negra, og til dessert venter månen på meg med deg.

Når stemmene vandrer i stillhet, og i luften puster man freden i et øyeblikk, vinner vi en plass på jorden, i himmelhvelvingen og på dette stedet, Isla Negra, et hjem for fred og intens kjærlighet.

Pablo, du skimtet mer av jorden, mer av smerten, mer av lidenskapen og mer av sorgen. Bokstav for bokstav korrigerte du engene, du lyste opp jomfruer, og månen dro gardinen til side slik at du kunne se stjernene. Jeg var nær dine stier, jeg trakk mange av dine fotspor; i Rapa Nui følte jeg deg, i Machu Picchu sammen med den andinske himmelen mellom skyer og forfedre oppfattet jeg deg. I dag er jeg allerede ved din side, jeg ble i Isla Negra; jeg trenger bare å løfte blikket, og jeg ser

deg i hagen din natt og dag; om dagen blant mengden som kommer for å se deg, og om natten blant skyggene som følger deg, og, i likhet med deg, ble jeg værende resten av livet.

**Min kommentar til fragmentene i Isla Negra
(Gesfer, Canada):**

Disse fragmentene fra "Alfred Asís' Skattkammer" er virkelig rørende og gjennomsyret av en dyp følsomhet. De fanger veltalende essensen av dette stedet, Isla Negra, ikke bare som en geografisk enklave, men som en levende kilde til inspirasjon og refleksjon.

Man fornemmer i dem en filosofi om innsats og utholdenhet («Jo mer det koster, jo mer vil jeg kjempe»), overbevisningen om at de store sjelene handler fra hjertet, og en skarp bevissthet om tidens flyktighet satt opp mot evigheten («Du har ikke tid alene når døden innhenter deg...»).

Beskrivelsen av Isla Negra er spesielt kraftfull og stemningsfull. «Skumringen i Isla Negra [som] åpner sansene med overveldende kraft» maler et levende bilde av hvordan disse omgivelsene stimulerer kreativitet og introspeksjon, og lar «bokstavene, mellom stjernene og lundene» spire.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

Vi presenteres for et sted med kontraster og sublim skjønnhet: «univers og hav», «tåker og elven», «rasende solnedganger» og den «delikate freden» som ligger «mellom ingenting og alt». Det er, som det sies, et «universelt scenarie».

Refleksjonen over malerens og poetens kreative prosess er klarsynt, og finner en vakker parallell mellom lerretet og ordet, begge opprinnelig fra sjelen.

Til slutt er den intime og personlige forbindelsen med Pablo Neruda håndgripelig. Det er en dialog som overskrider tid, etter hans fotspor fra Rapa Nui til Machu Picchu, for til slutt å finne en åndelig og fysisk bolig ved hans side, her i Isla Negra. Bildet av å se poeten «i hagen din natt og dag» og beslutningen om å bli «resten av mitt liv» er et vitnesbyrd om det dype inntrykket som Neruda og dette stedet etterlater på de som virkelig føler det. Siden jeg befinner meg her i Isla Negra, klinger disse ordene med en spesiell styrke, nesten som om havets mumling og vinden mellom furutrærne bekrefter dem. Takk for at du delte disse skattene.

Gesfer, Canada

Diktutvalg til ære for Neruda

PABLO

Araucaria-trærne så deg passere de bøyde sine grener ga deg skygge viste deg den generøse frukten fra pinjenøtten. Under treet teppet av Araucanía-jorden Du dro om natten du følte den. Du dro om dagen den var nær.

21

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet av Alfred Asís, enkelt titulert "PABLO", er det første i en serie dedikert til Pablo Neruda.

Gjennom enkle og stemningsfulle bilder transporterer poeten oss til det sørlige chilenske landskapet, hvor Neruda fant inspirasjon og forbindelse med naturen.

- Araucaria-trærne som Vitner:

Diktet begynner med bildet av araucaria-trærne, de symbolske trærne fra Sør-Chile, som «så deg passere» (*så deg gå forbi*) Neruda.

Araucaria-trærne er ikke bare trær, men vitner om poetens nærvær, som bøyer sine grener som et tegn på respekt og beundring. De gir ham skygge og tilbyr ham sin frukt, pinjenøtten (*piñón*).

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

- Forbindelsen med Araucanía-jorden:

«Teppet av Araucanía-jorden» (*alfombra de la tierra Araucana*) representerer Nerudas dype forbindelse med jorden og Mapuche-kulturen.

Poeten opplever denne forbindelsen både om natten og om dagen, og føler jordens nærhet.

- Enkelheten i Bildet:

Diktet kjennetegnes av sin enkelhet og klarhet, ved bruk av et direkte og stemningsfullt språk.

Bildene er kraftfulle og overfører en følelse av fred og harmoni med naturen.

- Hyllesten til Neruda:

Gjennom disse bildene hyller Alfred Asís Pablo Neruda-figuren, og fremhever hans forbindelse med naturen og hans forankring i den chilenske jorden. Diktet tar oss med til landskapene som inspirerte Neruda, slik at vi kan føle hans tilstedeværelse og hans arv.

Oppsummert er "PABLO" et dikt som feirer Neruda-figuren gjennom fremkalling av de sørlige landskapene som preget hans liv og verk.

POET

Du navnga fra bokstavene himmelens
 speilbilde den urolige jord de
 menneskelige svakhetene. Du
 fulgte sporene til den
 strømmende elven av alle de
 som oversvømte ditt sinn. Du
 sådde og de spiret det var mer
 enn de som høstet. I dag er de
 de som elsker deg. Fra det blå
 havet og den himmelblå
 himmelen fra *tamboen*
 (vertshuset/ranch) til byen fra det ville landskapet.

23

Analyse og Oversettelse:

Dette andre diktet, med tittelen "POET", fortsetter hyllesten til Pablo Neruda, og fokuserer på hans skikkelse som skaper og på virkningen av hans verk.

- Verkets Omfang:

Diktet fremhever Nerudas evne til å navngi og gi stemme til ulike aspekter av virkeligheten: «himmelens speilbilde, den urolige jord, de menneskelige svakhetene».

Dybdheten og universaliteten i hans poesi understrekes, som spenner fra naturen til menneskelige følelser.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

- Inspirasjon og Skapelse:

«Du fulgte sporene til den strømmende elven av alle de som oversvømte ditt sinn» henviser til den utømmelige inspirasjonskilden som Neruda besatt. Bildet av såing og høsting symboliserer poetens kreative prosess og frukten av hans arbeid.

- Arv og Kjærlighet:

Diktet fremhever kjærligheten og beundringen som Neruda vekker hos sine lesere, som elsker ham «Fra det blå havet og den himmelblå himmelen, Fra tamboen til byen, fra det ville landskapet».

Dette gjenspeiler verkets tverrgående natur og varighet, som når mennesker av ulik opprinnelse og fra ulike steder. (*Tambo* er et spansk ord som i Latin-Amerika kan bety et vertshus, en landlig ranch eller et lite hvilested.)

- Poetens Skikkelse:

Nerudas skikkelse understrekes som en poet som overskred grensene og etterlot seg en uutslettelig arv. Nerudas poesi beskrives som noe som spiret og som ga mye frukt.

Oppsummert er "POET" en hyllest til Nerudas evne til å fange essensen av livet og naturen gjennom sin poesi, og til den varige virkningen av hans verk i verden.

NOBEL

Tenkte du deg å nå toppen av det andre fjellet av menneske og ætt av det som kaller deg mellom søsterlige saker folkemengder som proklamerer verdien av følelsen de bærer inni seg. At de ville søke dine spor poeter og vandrere ville bli forundret de vakre og de syngende fuglene. Projeksjoner av ord utsatt direkte sådd på papir med uutslettelig blekk for å bli moden frukt som gir næring til ditt folk.

25

Analyse og Oversettelse:

Diktet "NOBEL" av Alfred Asís, dedikert til Pablo Neruda: Dette er en poetisk refleksjon og en hyllest til Pablo Neruda i forbindelse med mottakelsen av denne banebrytende utmerkelsen. Asís henvender seg direkte til Neruda, og utforsker omfanget av anerkjennelsen og dens varige innvirkning.

- Den Innledende Interrogasjonen og Prestasjonens Størrelse:

Diktet begynner med et retorisk spørsmål: «Tenkte du deg?» (*¿Imaginaste?*). Denne direkte henvendelsen til Neruda etablerer en intim og reflekterende tone.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

Asís spør om Neruda noen gang forestilte seg å «nå toppen / av det andre fjellet av menneske og ætt».

«Toppen» (*cúspide*) og «det andre fjellet» er kraftfulle metaforer som representerer høydepunktet av verdensomspennende anerkjennelse, Nobelprisen.

Det er ikke et fysisk fjell, men en prestasjon av «menneske og ætt» (*humano y estirpe*), som antyder en topp nådd både av hans menneskelighet og av hans arvs, hans poetiske slekts, transcendens.

-Kallet fra Sakene og den Populære Anerkjennelsen: Dette «fjellet» eller anerkjennelsen er noe som «kaller deg / mellom søsterlige saker» (*causas hermanas*). Dette kan tolkes som at Nobelprisen er en naturlig konsekvens eller et kall som springer ut av Nerudas dype overbevisninger og kamper (hans «søsterlige saker», både poetiske og sosiale).

Det er «folkemengder som proklamerer / verdien av følelsen de bærer inni seg» som i hovedsak validerer denne anerkjennelsen. Asís understreker at prisen er et ekko av den dype emosjonelle innvirkningen Nerudas poesi hadde på folket, hvordan den koblet seg til den folkelige følelsen.

- Transendens og den Uutslettelige Arven: Diktet projiserer Nerudas fremtidige innvirkning: «At de ville søke dine spor». Hans «spor» (*huellas*) symboliserer hans verk, hans livs- og poetiske vei, som ville tjene som veiledning og inspirasjon.

«poeter og vandrere ville bli forundret / de vakre og de syngende fuglene.» Beundringen for Neruda ville ikke begrense seg til kjennere eller tilhengere, men ville utvide seg til skjønnheten i alle dens former («de vakre») og til og med til naturen («de syngende fuglene»), noe som antyder en universalitet og en dyp integrasjon av hans verk i verdensveven.

«Forundring» (*asombrarían*) betegner den dype beundringen og innvirkningen hans verk ville fortsette å generere.

- Ordet som Varig Næring:

«Projeksjoner av ord / utsatt direkte sådd på papir / med uutslettelig blekk» beskriver naturen til Nerudas poesi: autentisk («utsatt direkte»), varig («sådd på papir med uutslettelig blekk»).

Hensikten med denne sången er «for å bli moden frukt som gir næring til ditt folk». Dette er en sentral metafor i diktet. Nerudas poesi er ikke bare kunst, men åndelig næring, mat for «hans folk» (folket, menneskeheten). Hans ord gir næring, trøster, inspirerer og beriker livene til de som leser dem.

Oppsummert:

Diktet "NOBEL" av Alfred Asís er en hyllest som kontemplerer toppen Pablo Neruda nådde med Nobelprisen, ikke bare som en pris, men som krystalliseringen av det dype emosjonelle båndet mellom poeten og «folkemengdene». Asís fremhever

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

den universelle beundringen Neruda ville inspirere og, fundamentalt sett, den transcendent og nærende naturen av hans poetiske ord, sådd med «uutslettelig blekk» for å bli «moden frukt» som gir næring til folks sjel. Det er en visjon av Nobelprisen som en anerkjennelse av Nerudas evne til å berøre menneskelige følelser og etterlate en uforgjengelig arv.

VANDRER (CAMINANTE)

Så små føtter begynte din vei sølete og kalde varme og skyggefulle. Slitne, slept stødige hælklakkende du merket stien i skogen i nesten hele verden. Barbeint i sanden på plankene og steinene i vannet og på jorden, vandrer i påvente. Deretter tok du på deg støvlene lakkskoen Du trakk på tepper de var ikke lenger revnet! De var røde av fløyel. Bomull på gulvet myknede din gange din hele nytelse.

29

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "VANDRER" (CAMINANTE), tar oss med på en reise gjennom Pablo Nerudas livsbane, og fokuserer oppmerksomheten på hans skritt, både bokstavelige og metaforiske.

- De Første Skrittene:

Diktet begynner med bildet av Nerudas «så små føtter» (*pequeños piecitos*), som symboliserer hans ydmyke begynnelse.

Den første veien beskrives som «sølete og kalde», men også «varme og skyggefulle», noe som antyder vanskeligheter og skygger, men også varmen fra hjemmet og introspeksjonen.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

Det refereres til skritt som var «slitne, slept», men også «stødig hælklakkende» (*firmes taconeando*), noe som gjenspeiler poetens seighet.

- Poetens Vei:

«Du merket stien i skogen, i nesten hele verden» fremhever Nerudas globale innflytelse og hans evne til å bane vei i litteraturen.

«Barbeint i sanden på plankene og steinene i vannet og på jorden, vandrer i påvente.» viser oss Nerudas forbindelse med naturens elementer, og hvordan dette inspirerte ham.

- Oppstigning og Anerkjennelse:

Bildet av å «ta på deg støvlene» og «lakkskoen» symboliserer poetens sosiale oppstigning og anerkjennelse.

«Du tråkket på tepper de var ikke lenger revnet! De var røde av fløyel» representerer luksusen og berømmelsen Neruda oppnådde.

«Bomull på gulvet myknet din gange din hele nytelse» viser komforten og gleden over oppnådde prestasjoner.

- Metaforen om Veien:

Diktet bruker metaforen om veien for å representere Nerudas liv, fra hans ydmyke begynnelse til hans verdensomspennende anerkjennelse.

Betydningen av hvert skritt fremheves, fra de første og vanskelige til de mest ærefulle.

- Nerudas Menneskelighet:

Til tross for berømmelsen og anerkjennelsen, mister diktet ikke synet av Nerudas menneskelighet, og minner om hans opprinnelse og hans tilknytning til jorden.

Oppsummert er "VANDRER" et dikt som inviterer oss til å reflektere over Pablo Nerudas livsbane, og fremhever hans seighet, hans forbindelse med jorden og hans litterære arv.

MOT HIMMELEN (AL CIELO)

Du hevet blikket ditt du møtte intet så kom stjernene,
kometene og triadene.
De sådde dine øyne, ditt blikk
Vers og takter ble født skapte bøker
og klesdrakter. Så kom månen
den lyste deg med sølv teppela
ditt landskap, diamantiserte
ditt håp. Torden lot seg høre du åpnet
dine dype øyne du ble rasende
du nektet å dø.

32

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "MOT HIMMELEN" (AL CIELO), tar oss med til en kosmisk dimensjon av Pablo Nerudas verk, og utforsker hans forbindelse med universet og hans kamp mot dødeligheten.

- Blikket mot Uendeligheten:

Diktet begynner med bildet av Neruda som hever blikket mot himmelen, og i utgangspunktet møter «intet» (*nada*).

Dette «intet» kan tolkes som universets uendelighet og følelsen av litenhet i møte med dets velde.

- Den Kosmiske Oppvåkningen:

Deretter fylles himmelen med «stjernene, kometene og triadene», symboler på kosmos' skjønnhet og mysterium.

«De sådde dine øyne, ditt blikk» antyder at disse himmelske bildene inspirerte Nerudas kreativitet, og ga opphav til hans «vers og takter» (*versos y compases*).

«Vers og takter ble født skapte bøker og klesdrakter» representerer Nerudas litterære verk, som om det ble skapt av universet selv.

- Lys og Håp:

Månens ankomst, som «lyste deg med sølv» og «teppela ditt landskap», symboliserer inspirasjonens og håpets lys.

«Diamantiserte ditt håp» (*diamantó tu esperanza*) viser oss hvordan månen ga glans til Nerudas håp.

- Kampen mot Dødeligheten:

Utbruddet av «torden» representerer konfrontasjonen med dødeligheten.

«du åpnet dine dype øyne du ble rasende du nektet å dø» (*te quedaste iracundo no quisiste morir*) viser Nerudas motstand mot døden og hans ønske om å transcendere gjennom sitt verk.

- Forbindelsen med Universet:

Diktet etablerer en forbindelse mellom Nerudas verk og universet, og antyder at hans poesi er et uttrykk for kosmos' vidstrakthet og mysterium.

Diktet leder til refleksjon over livet, døden og transcendensten.

Oppsummert er "MOT HIMMELEN" et dikt som utforsker den kosmiske dimensjonen av Nerudas poesi, og fremhever hans evne til å finne inspirasjon i universet og hans kamp mot dødeligheten.

BLOMSTEN I PABLOS SJEL (LA FLOR EN EL ALMA DE PABLO)

Som Roser av silke som blå Fioler
den stolte *Chagual* de vanlige bokstavene
ble født uten sidestykke.

Blomst og duft av Eukalyptus harpiks
fra furu duft av laurbær helligheten til
Kanelreet (*Canelo*).

Én etter én viste blomsten seg for deg
den sådde din sjel fra glede til smerte
men, din ro spredte seg da kolibrien
ernærte seg det var eliksir
og sødme på en solskinnsdag flagrende
fuglen sådde den kjærligheten i deg.

35

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "BLOMSTEN I PABLOS SJEL", utforsker Pablo Nerudas forbindelse med naturen, ved å bruke metaforen om blomster til å representere inspirasjonen og følelsene som blomstret i hans sjel.

- Blomstenes Mangfold:

Diktet lister opp en rekke blomster, fra de delikate «Roser av silke» og «blå Fioler» til det stedegne «den stolte Chagual» (en chilensk tistel-lignende plante) og

de «vanlige bokstavene» som transformeres til noe «uten sidestykke».

Trær som «Eukalyptus», «Furu» og «Kaneltreet» (*Canelo*, som er hellig for Mapuche-folket), hvis dufter og harpikser symboliserer naturens sansemessige rikdom, nevnes også.

- Naturen som Inspirasjonskilde:

«Én etter én viste blomsten seg for deg den sådde din sjel» antyder at naturen var en konstant inspirasjonskilde for Neruda, og ga næring til hans sjel med en rekke følelser.

«Fra glede til smerte men, din ro spredte seg» (*cundió tu calma*) viser hvordan naturen påvirket poetens sinnstilstander.

- Kolibrien som Kjærlighetssymbol:

Bildet av kolibrien (*picaflor*) som ernærer seg av blomstenes nektar representerer kjærligheten og sødmen som Neruda fant i naturen.

«det var eliksir og sødme på en solskinnsdag flagrende fuglen sådde den kjærligheten i deg» viser oss hvordan naturen overleverer kjærligheten til Neruda.

- Naturen i Nerudas Sjel:

Diktet antyder at naturen ikke bare inspirerte Neruda, men også ble en integrert del av hans sjel.

Blomstene og naturens dufter blomstret i hans indre, og ga opphav til hans poesi.

Oppsummert er "BLOMSTEN I PABLOS SJEL" et dikt som feirer Nerudas dype forbindelse med naturen, og fremhever hvordan skjønnheten og mangfoldet i den naturlige verden ga næring til hans sjel og inspirerte hans verk.

PABLO, SØRENS REGN (PABLO, LA LLUVIA DEL SUR)

PABLO Regnet fra det fuktige sør dynket deg på vei til skolen.

Regnet regnet på ditt bryst og din rygg på din bredbremmede

hatt og morgengryets stakk i grønne håpsfjell og trær som varslet din ankomst.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "PABLO, SØRENS REGN", fremkaller bildet av en ung Pablo Neruda som møter regnet på vei til skolen, og knytter ham til landskapet og atmosfæren i Sør-Chile.

- Regnet som Allestedsnærværende Element:

Diktet fremhever den konstante tilstedeværelsen av regn i Nerudas liv, spesielt under hans barndom og ungdom i Sør-Chile.

Gjennom gjentakelsen av frasen «Regnet regnet på deg» (*Te llovió la lluvia*) understrekes intensiteten og utholdenheten til dette naturlige elementet.

- Forbindelsen med Sørlandskapet:

Regnet blir et symbol på det sørlige landskapet, fuktig og grønt, som hadde en dyp innflytelse på Nerudas verk.

«i grønne håpsfjell og trær som varslet din ankomst» viser oss naturens tilstedeværelse, og hvordan den preget Nerudas liv.

- Bildet av den Unge Neruda:

Diktet transporterer oss til Nerudas barndom, og forestiller seg ham gående i regnet med sin «bredbremmede hatt» og sin «stokk» (*bastón*).

Dette bildet fremkaller enkelheten og ydmykheten fra hans begynnelse.

- Regnet som Inspirasjonssymbol:

Regnet, som kunne sees på som en hindring, blir et symbol på inspirasjon for den unge Neruda.

«Regnet fra det fuktige sør dynket deg på vei til skolen» (*en tránsito al colegio*) viser oss hvordan regnet var til stede selv i de mest hverdagslige aktivitetene.

Oppsummert er "PABLO, SØRENS REGN" et dikt som fanger essensen av sørlandskapet og dets innflytelse på Pablo Nerudas liv og verk, ved å bruke regnet som et kraftfullt symbol på forbindelse med naturen.

PABLO OG ELVESTEINENE (PABLO Y LAS PIEDRAS DEL RÍO)

PABLO Steinene i elven
lyder de sliper sine kanter
ved strømmens passasje
Mer enn én stein kastet
av din hånd berørte
de rimede overflatene
det gjorde ikke vondt

for dem for de var gratinert med oder
og myke dikt som silke fra dine generøse hender
i skrifter og dine øyne ivrige etter eventyr.

40

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "PABLO OG ELVESTEINENE", fremkaller bildet av en ung Pablo Neruda som samhandler med steinene i en elv, og bruker dette bildet for å symbolisere poetens forbindelse med naturen og hans evne til å transformere virkeligheten gjennom poesien.

- Bildet av Elvesteinene:

Diktet begynner med beskrivelsen av elvesteinene, som «lyder de sliper sine kanter ved strømmens passasje» (*al paso del caudal*). Dette bildet fremkaller naturens kraft og skjønnhet.

Steinene representerer den håndgripelige og konkrete virkeligheten, men også muligheten for transformasjon.

- Nerudas Samhandling med Steinene:

«Mer enn én stein kastet av din hånd berørte de rimede overflatene» antyder Nerudas lekne og utforskende samhandling med naturen.

Steinene, «gratinert med oder og myke dikt som silke», symboliserer Nerudas evne til å transformere virkeligheten gjennom sin poesi, og gjennomsyre den med skjønnhet og mening.

- Poesien som Transformasjon:

Diktet antyder at Nerudas poesi har kraften til å myke opp og forskjønne virkeligheten, som om steinene ble forvandlet til silke under hans berøring.

«fra dine generøse hender i skrifter og dine øyne ivrige etter eventyr» viser oss Nerudas energi, og hvordan denne energien ble overført i hans verk.

- Forbindelsen med Naturen:

Diktet understreker Nerudas dype forbindelse med naturen, som manifesteres i hans samhandling med elvesteinene.

Naturen er både inspirasjon og et middel for skapelse.

Oppsummert er "PABLO OG ELVESTEINENE" et dikt som feirer Pablo Nerudas evne til å transformere virkeligheten gjennom sin poesi, ved å bruke bildet av elvesteinene som et kraftfullt symbol på denne transformasjonen.

PABLO, SKRIVER TIL SØR (PABLO, ESCRIBIÉNDOLE AL SUR)

Søren ble forvandlet til en hage
(vergel) fra din penn På papiret
fremkalte du Araucaria-trærne
det hellige Kaneltreet (*Canelo*)
og lenger vest Lenga-treet
stasjonert ved siden av Ñirre
og vulkanen på toppen
av fjellene. Lenger ned Coihue-
trærne, Mañío-treet Ulmo-treet

med universell duft trær fra din skog av det magiske
og virale grønne grønt fra det jordholdige leiet
i kontrast i høydene
av din blåaktige himmel.

43

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "PABLO, SKRIVER TIL SØR", hyller Pablo Nerudas evne til å transformere det sørlige landskapet i Chile til et poetisk univers gjennom hans skriving.

- Forvandlingen av Sør gjennom Pennen:

Diktet fremhever hvordan Neruda, med sin penn, gjorde Sør til en «hage» (*vergel*), et sted med frodig skjønnhet og fruktbarhet.

Dette understreker poesiens kraft til å gi liv og transformere virkeligheten.

- Fremkallingen av Sørlandskapet:

Emblematiske trær fra Sør-Chile nevnes, som Araucaria-trærne, det hellige Kaneltreet (*Canelo*), Lenga-treet, Ñirre, Coihue-trærne, Mañío og Ulmo-treet, og skaper et levende og detaljert bilde av landskapet.

Beskrivelsen av trærne og vulkanen i fjellene fremkaller majesteten og mangfoldet i sørlandskapet.

- Forbindelsen med Naturen:

Diktet understreker Nerudas dype forbindelse med naturen, som manifesteres i hans evne til å fremkalle den med slik presisjon og skjønnhet. «trær fra din skog av det magiske og virale grønne grønt fra det jordholdige leiet i kontrast i høydene av din blåaktige himmel» viser oss hvordan skogen og himmelen tilhørte Neruda.

- Poesien som en Skapelseshandling:

Diktet antyder at Nerudas skrivning er en skapelseshandling, der poeten gir form og mening til sørlandskapet.

Neruda, gjennom sin poesi, skaper et landskap som er en del av ham.

Oppsummert er "PABLO, SKRIVER TIL SØR" et dikt som feirer Pablo Nerudas evne til å fange essensen av sørlandskapet gjennom sin poesi, og transformere det til et evig poetisk univers.

PABLOS VISJON (LA VISIÓN DE PABLO) HVA SER DU, PABLO?

En måke Et steinhus Fjell av illusjon
Du ser, Pablo, din magiske scene Isla Negra,
den med de svarte steinene.

De gamle forteller,
at Isla Negra bare var
et spor At fiskerne
da de kom tilbake
fra sitt arbeid på havet
så de mørke steinene på
kysten og sa:

45

«Vi har kommet til Isla Negra»
Slik ble ditt navn sådd
Pablo fra Isla Negra.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "PABLOS VISJON", tar oss
med til Isla Negra, stedet der Pablo Neruda fant sitt
tilfluktssted og inspirasjonskilde.

- Spørsmålet og Svaret:

Diktet begynner med spørsmålet «HVA SER DU,
PABLO?» (*¿QUÉ VES, PABLO?*), og inviterer oss til å
betrakte verden gjennom poetens øyne.

Svaret avslører Nerudas visjon: «En måke Et steinhus Fjell av illusjon». Disse bildene fremkaller enkelheten og skjønnheten i kystlandskapet.

- Isla Negra som Magisk Scene:

«Du ser, Pablo, din magiske scene Isla Negra, den med de svarte steinene» plasserer oss på det emblematiske stedet som preget Nerudas liv og verk. Isla Negra presenteres som et drømmested, hvor naturen og fantasien flettes sammen.

- Opprinnelsen til Navnet Isla Negra:

Diktet forteller oss en legende om opprinnelsen til navnet Isla Negra, og knytter det til synet av fiskerne som kom tilbake fra havet.

«De gamle forteller, at Isla Negra bare var et spor At fiskerne da de kom tilbake fra sitt arbeid på havet så de mørke steinene på kysten og sa: Vi har kommet til Isla Negra Slik ble ditt navn sådd Pablo fra Isla Negra.»

Denne historien legger til et preg av mystikk og magi til stedet, og forbinder det med lokale tradisjoner og kultur.

- Nerudas Forbindelse med Isla Negra:

Diktet antyder at Isla Negra ikke bare var et fysisk sted for Neruda, men også et rom for skapelse og møte med seg selv.

Den siste frasen «Pablo fra Isla Negra» (*Pablo de Isla Negra*) etablerer en identitet mellom poeten og hans sted.

Oppsummert er "PABLOS VISJON" et dikt som inviterer oss til å betrakte skjønnheten i Isla Negra gjennom Pablo Nerudas øyne, og fremhever viktigheten av dette stedet i hans liv og hans verk.

DINE SAKTE OG SIKRE SKRITT (TUS PASOS LENTOS Y SEGUROS...)

Dine skritt så langsomme og sikre som

din stemme lavmælt og
hvilende.

Hvem veiledet dine skritt,
Pablo? Etter det regnfulle sør til
en by ved fjellkjeden til en Øy
full av sypresser av spor tråkket
av vogner fra gamle dager
av forbipasserende bølger

og fargerike fisker. Hvem tok imot dine skritt, Pablo?
Med jernankeret du etterlot på din jord og som
fremdeles er gjennomsvettet og rustent
av havbrisene av tidens gang som ikke rustet
ditt blikk som lyser opp dine
utskårne bokstaver bak *Chagual*-planten.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "DINE SAKTE OG SIKRE SKRITT SOM DIN STEMME LAVMÆLT OG HVILENDE", reflekterer over reisen Pablo Neruda gjorde, fra hans begynnelse i Sør-Chile til hans ankomst til Isla Negra, et sted som ble hans tilfluktssted og inspirasjonskilde.

- Bildet av Skrittene og Stemmen:

Diktet begynner med beskrivelsen av Nerudas skritt, «langsomme og sikre», og hans stemme, «lavmælt og hvilende» (*queda y reposada*), noe som fremkaller et bilde av ro og visdom.

Dette bildet står i kontrast til intensiteten og lidenskapen man finner i hans poesi.

- Reisen fra Sør:

Diktet fremkaller Nerudas reise fra det «regnfulle sør» til en by ved fjellkjeden og til slutt til Isla Negra.

Denne reisen symboliserer Nerudas søken etter et sted der han kunne knytte seg til naturen og finne sin egen stemme.

- Isla Negra som Destinasjon:

Isla Negra beskrives som et magisk sted, fullt av «Sypresser», «spor tråkket av vogner fra gamle dager» (*carretas de antaño*), «forbipasserende bølger og fargerike fisker».

Denne beskrivelsen fremhever stedets skjønnhet og ro, som ble Nerudas hjem.

- Jernankeret:

Bildet av «jernankeret» som Neruda etterlot på sin jord, symboliserer hans forankring til sine røtter og hans forbindelse med havet.

«fremdeles er gjennomsvettet og rustent av havbrisene av tidens gang som ikke rustet ditt blikk som lyser opp dine utskårne bokstaver bak Chagual-
Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

planten» viser oss hvordan tidens gang ikke påvirker poetens arv.

- Spørsmålet om Veiledning:

Spørsmålet «Hvem veiledet dine skritt Pablo?» inviterer til refleksjon over kreftene som påvirket Nerudas liv og verk.

Svaret kan finnes i hans kjærlighet til naturen, hans lidenskap for poesien og hans konstante søken etter skjønnhet og sannhet.

Oppsummert er "DINE SAKTE OG SIKRE SKRITT..." et dikt som hyller Pablo Nerudas reise mot sin skjebne, og fremhever betydningen av Isla Negra i hans liv og hans verk.

AKROSTIKON (ACRÓSTICO)

Poet

Argammel

Bravur av stål-temperament

Lesing og Skrivning

Ostentasjon av ord

Nattens svarte stjernehimmel

En overflod av hav-lukt

Regntunge skyer

Ulike årstider fulgte deg

Dagens og nattens togskinner ble igjen i sør

Albatrossen sammen med måkene

Ny-klippet hår Etter stormen Rettet de seilene dine for
å lette Utenfor havets port Deres vei

51

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "AKROSTIKON", er en hyllest til Pablo Neruda som bruker formen *akrostikon*, der den første bokstaven i hvert vers danner navnet «PABLO NERUDA».

(Merk: Akrostikoner er vanskelige å oversette bokstavelig uten å miste formen. Jeg har oversatt innholdet og tilpasset akrostikon-strukturen for å bevare den poetiske betydningen, da det originale diktet på spansk har 15 linjer for P-A-B-L-O N-E-R-U-D-A.)

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

- Akrostikonets Struktur:

Hvert vers av diktet begynner med en bokstav fra navnet «PABLO NERUDA», noe som skaper en struktur som fremhever hyllesten til poeten.

- Beskrivelsen av Neruda:

Diktet beskriver Neruda som en «Argammel Poet» (*Poeta Ancestral*), noe som fremhever hans forbindelse med røttene og tradisjonen.

«Bravur av stål-temperament»

(*Bravura de temple de acero*) viser poetens styrke.

«Lesing og Skrivning Ostentasjon av ord»

(*Ostentación de palabras*) fremhever Nerudas dyktighet med ord.

«Nattens svarte stjernehimmel»

(*Negra la noche constelada*) fremkaller skjønnheten i nattelandskapet, et tilbakevendende tema i hans poesi.

«Ulike årstider fulgte deg»

(*Estaciones del año te acompañaban*) viser Nerudas forbindelse med naturen.

«Togskinner ble igjen i sør»

(*Rieles del tren que quedaron en el sur*)

tar oss til Sør-Chile, et viktig sted i Nerudas liv.

«En skarv sammen med måkene» (*Un Cormorán junto a las gaviotas*) fremkaller sjølivet som er til stede i Nerudas liv.

«Etter stormen Rettet de seilene dine for å lette»
(*Después del temporal Alisaron tus velas para despegar*) viser hvordan Neruda alltid kom seg videre.

- Fremkalling av Nerudas Verk og Liv:

Diktet refererer til nøkkelelementer i Nerudas liv og verk, som hans forbindelse med Sør-Chile, hans kjærlighet til naturen og hans beherskelse av språket. Akrostikonet er en poetisk oppsummering av de viktigste elementene i Nerudas liv.

Oppsummert er "AKROSTIKON" et dikt som bruker akrostikon-formen for å hylle Pablo Neruda, og fremhever nøkkelaspekter ved hans liv og hans verk.

53

KVINNE (MUJER)

Pablo: Dine øyne så dem dine bokstaver formet dem. Ett blikk var nok for å finne en elsket. Begjær og illusjoner kyss i mengder forbudte kjærtegn en strøm av følelser Enkelt, varmt, fremmed troskap som søker enga og etterlater smertene. Uforgjengelig smil når fram til en voks-kvinne klart og sikkert sinn som stein fra steinbruddet.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "KVINNE" (MUJER), utforsker Pablo Nerudas forhold til kvinner, og fremhever hans evne til å fange deres essens gjennom sin poesi.

- Blikket og Skriften:

Diktet begynner med å fremheve Nerudas evne til å se og uttrykke kvinnens skjønnhet gjennom sine «øyne» og sine «bokstaver».

«Ett blikk var nok for å finne en elsket» (*amada*) viser Nerudas letthet for å bli betatt.

- Følelsene og Begjæret:

Diktet fremkaller lidenskapen og begjæret Neruda følte for kvinner, og beskriver «begjær og illusjoner, kyss i mengder, forbudte kjærtegn, en strøm av følelser».

«Enkelt, varmt, fremmed troskap som søker enga og etterlater smertene» viser poetens kjærlighetsforhold.

- Idealiserin av Kvinnen:

Diktet antyder også en idealisering av kvinnen, og beskriver henne som en «voks-kvinne» (*mujer de cera*), med «klart og sikkert sinn som stein fra steinbruddet».

«Uforgjengelig smil» viser hvordan kvinnens skjønnhet er noe som varer.

- Kvinnen i Nerudas Poesi:

Diktet gjenspeiler kvinnens konstante tilstedeværelse i Nerudas poesi, hvor hun blir en muse, et objekt for begjær og et symbol på skjønnhet.

Alfred Asís Ferrando lar oss se hvordan kvinnen var en stor inspirasjon for Neruda.

Oppsummert er "KVINNE" et dikt som utforsker Pablo Nerudas forhold til kvinner, og fremhever hans evne til å fange deres essens gjennom hans poesi og hvordan kvinnefiguren var viktig i hans liv og verk.

PABLO OG ELVEN (PABLO Y EL RÍO)

Du ville seile på den du følte dens steiner

som et lite hav dens skum
og kjølvann. Du senket føttene
i dens kalde vann strømmer
presset deg dine hender
lovpriste. Steinens mumling
fanget din oppmerksomhet ja,
de snakket til deg f

ra det rasende elveleiet de sang elvens
lyder for deg.

56

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "PABLO OG ELVEN", utforsker Pablo Nerudas forhold til elven, et naturlig element som symboliserer livet, bevegelsen og inspirasjonen.

- Den Fysiske Forbindelsen med Elven:

Diktet beskriver Nerudas fysiske samhandling med elven: «Du ville seile på den, du følte dens steiner, du senket føttene i dens kalde vann».

Disse bildene fremkaller Nerudas sensoriske opplevelse, hans direkte kontakt med naturen.

- Elven som et Lite Hav:

«som et lite hav dens skum og kjølvann» (*sus espumas y estelas*) viser Nerudas visjon, der elven er et lite hav, med sine egne særtrekk.

- Elven som Inspirasjonskilde:

«Steinens mumling fanget din oppmerksomhet, ja, de snakket til deg fra det rasende elveleiet, de sang elvens lyder for deg» antyder at elven var en inspirasjonskilde for Neruda, som fant en poetisk melodi i dens mumling og lyden av dens steiner. Steinene snakket til poeten og ga ham inspirasjon til hans poesi.

57

- Elven som Livssymbol:

Elven, med sin strøm og konstante bevegelse, kan tolkes som et symbol på livet, som flyter og forvandles.

«strømmer presset deg dine hender lovpriste» (*tus manos alabaron*) viser oss elvens styrke, og hvordan Neruda beundret den.

- Naturen som Stemme:

Diktet fremstiller naturen som et vesen som kommuniserer med poeten.

Oppsummert er "PABLO OG ELVEN" et dikt som hyller Pablo Nerudas forbindelse med elven, og fremhever hans evne til å finne inspirasjon i naturen og til å oppfatte dens poetiske stemme.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

PABLO OG VULKANEN (PABLO Y EL VOLCÁN)

Ditt blikk hevet seg til iskeglen
høy ås fra jorden til himmelen
tordnende og røyksøyler
forbløffet din uskyld.

Ledsagere av scener som
deres innsjøer i leiet av hvitt
om vinteren avkledd
om sommeren.

Du berørte de harde

magmaene som fløt brennende
fra de fraværende dagene
som vil komme tilbake i morgen.

58

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "PABLO OG VULKANEN", utforsker Pablo Nerudas fascinasjon for vulkaner, symboler på naturens kraft og transformasjon.

- Blikket mot Høyden:

Diktet begynner med bildet av Nerudas blikk hevet mot «iskeglen» (*cono de hielo*), vulkanen, som strekker seg «fra jorden til himmelen».

Dette representerer Nerudas beundring for vulkanens majestet og imponerende fremtoning.

- Vulkanens Kraft og Mysterium:

«tordnende og røyksøyler forbløffet din uskyld»
(*asombraron tu candor*) fremkaller vulkanens kraft og mysterium, med dens lyder og utslipp.

«Ledsagere av scener som deres innsjøer i leiet av hvitt om vinteren avkledd om sommeren» viser oss landskapets endringer som omgir vulkanen.

- Forbindelsen med Jorden:

«Du berørte de harde magmaene som fløt brennende fra de fraværende dagene som vil komme tilbake i morgen» antyder en fysisk og emosjonell forbindelse fra Neruda med jorden, med dens historie og energi. Magmaet, et symbol på jordens indre kraft, representerer også Nerudas kreative styrke.

- Vulkanen som Symbol på Transformasjon:

Vulkanen, med sin evne til å transformere landskapet, kan tolkes som et symbol på livets og naturens konstante transformasjon.

- Naturen som Inspirasjonskilde:

Diktet fremstiller naturen som en inspirasjonskilde for Neruda.

Oppsummert er "PABLO OG VULKANEN" et dikt som feirer Pablo Nerudas fascinasjon for vulkaner, og fremhever hans evne til å finne skjønnhet og mening i naturens kraft og transformasjon.

PABLO, EN TÅRE (PABLO, UNA LÁGRIMA)

Jeg ser de gylne kinnene gjennomfaret av en tåre

som fjellets sideelv på
morgendagens ansikter.
Det er de som elsker deg
og kommer hver dag til
ditt fang, trækker
Isla Negras jord og ser
solnedgangen i havet.

De er tusenvis, de som kunngjør at de allerede kjente
deg vandrere, forbigående f
ra fjerne land generøse såkister
av så mange brødre.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "PABLO, EN TÅRE",
fremkaller følelsene og den varige arven til Pablo
Neruda, og fokuserer på forbindelsen mellom poeten
og hans beundrere i Isla Negra.

- Tåren som Følelsessymbol:

Diktet begynner med bildet av en tåre som
gjennomfarer de «gylne kinnene» (*mejillas doradas*),
som symboliserer følelsene Neruda fortsetter å vekke
hos sine besøkende.

«som fjellets sideelv på morgendagens ansikter»

(*en caritas del mañana*). Beskriver tåren som en elv som flyter fra toppen, til fremtiden.

- Isla Negra som Pilegrimssted:

Diktet beskriver hvordan Nerudas beundrere kommer til Isla Negra, «trækker Isla Negras jord» og betrakter havet, i et forsøk på å få kontakt med poetens ånd. «Det er de som elsker deg og kommer hver dag til ditt fang» viser hengivenheten folk føler for poeten.

- Nerudas Varige Arv:

«Tusenvis, de som kunngjør at de allerede kjente deg vandrere, forbipasserende fra fjerne land generøse såkister av så mange brødre» fremhever universaliteten i Nerudas arv, som overskrider grenser og generasjoner.

Poeten lever videre i hjertene til sine lesere.

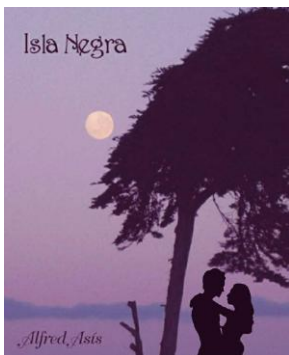
- Forbindelsen mellom Poeten og hans Beundrere:

Diktet etablerer en emosjonell forbindelse mellom Neruda og hans beundrere, som finner et tilfluktssted og en inspirasjonskilde i hans poesi og hans bosted.

Oppsummert er "PABLO, EN TÅRE" et dikt som feirer Pablo Nerudas emosjonelle arv, og fremhever den varige forbindelsen mellom poeten og hans beundrere i Isla Negra.

I ISLA NEGRA (EN ISLA NEGRA)

Natten faller over Isla Negra
Syppressene forvandles til spøkelser.

Månen gir næring til bølgene
fra det rasende havet som
slukker stillheten.
Blomstene rekker å slippe
ut sine dufter. Sødmen
fra *chagual*-planten. Honningen
fra *doca*-planten, helt til det bitre
fra aloe veraen. Inn i huset,
Pablo, en rødvin «navegao»

med varme, søvndyssende damper.

Regnet begynner sitt festmåltid slår mot
det filosofiske taket.

Torden lyder du oversvømmes av kreativitet.

Du vil skrive ned din følelse du ser på din elskede
som vugges ved din side; enten går
du til sengs med henne eller lar
du henne være og tar blyanten og papiret
og lar dine bokstaver blomstre.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "I ISLA NEGRA", tar oss
med til den magiske atmosfæren i Isla Negra under

en stormfull natt, hvor naturen og kreativiteten flettes sammen rundt Pablo Nerudas skikkelse.

- Den Nattlige Atmosfæren i Isla Negra:

Diktet beskriver transformasjonen av Isla Negras nattelandskap, der sypressene blir til spøkelser og havet raser under månens lys.

Denne mystiske og stemningsfulle atmosfæren skaper et perfekt bakteppe for poetisk inspirasjon.

- Naturens Symfoni:

Diktet fremkaller duftene fra blomstene og smakene fra naturen, fra sødmen fra *chagual* til det bitre fra aloe vera, og skaper en sansemessig symfoni.

(*Chagual* og *doca* er chilenske kystplanter.)

Regnet og tordenen legger seg til denne symfonien, og skaper en atmosfære av intensitet og følelser.

- Nerudas Tilfluktssted:

Diktet tar oss med inn i Nerudas hus, hvor poeten finner tilflukt og varme i en «navegao» (en chilensk varm vin med krydder og fruktskall, lik gløgg).

Dette øyeblikket av intimitet og ettertanke står i kontrast til intensiteten i stormen utenfor.

- Den Poetiske Inspirasjonen:

Regnet og tordenen vekker Nerudas kreativitet, som føler seg drevet til å skrive ned sine følelser.

Diktet viser oss poetens dualitet, som er i en indre kamp mellom selskapet til sin elskede og behovet for å gi fritt utløp for sin inspirasjon.

«enten går du til sengs med henne eller lar du henne være og tar blyanten og papiret og lar dine bokstaver blomstre» viser oss denne dualiteten.

- Naturen som Muse:

I dette diktet presenteres naturen som poetens store muse.

Oppsummert er "I ISLA NEGRA" et dikt som fanger essensen av Pablo Nerudas liv i Isla Negra, der naturen, følelsene og kreativiteten flettes sammen i et magisk og stemningsfullt landskap.

MER OG MER AV NERUDA (MÁS Y MÁS DE NERUDA)

Han gikk langs åsene i Chile.

Langs de endeløse
avenyene i Buenos Aires.
Langs avenyene i Paris
og plassene i Spania,
til og med gjennom
Machu Picchu
og de peruanske
fjellkjedene.

Små gater og passasjer av ren natur
i verdenshjørner etter et billespor,
sommerfuglens flukt, fiskens svømming.
Fuglens flukt over havet,
det tørre bladets fall
fra treet kvistens knirk kjærtegnet av vinden.
Mer og mer av deg... Pablo

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "MER OG MER AV NERUDA", feirer Pablo Nerudas allestedsnærværende tilstedeværelse i verden, fra landskapene i hans hjemland Chile til de fjerneste hjørner av planeten.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

- Nerudas Reise Gjennom Verden:

Diktet beskriver Nerudas reise gjennom forskjellige steder i verden, fra «åsene i Chile» til «Machu Picchu» og «plassene i Spania».

Denne beskrivelsen fremkaller bildet av en Neruda som reiste, som utforsket verden på jakt etter inspirasjon og opplevelser.

- Forbindelsen med Naturen:

Diktet fremhever Nerudas forbindelse med naturen, ved å nevne elementer som «billens spor» (*huella de coleóptero*), «sommerfuglens flukt», «fiskens svømming» og «det tørre bladets fall».

Disse bildene fremkaller Nerudas følsomhet overfor naturen, som gjenspeiles i hans poesi.

- Nerudas Allestedsnærværende Tilstedeværelse:

Diktet antyder at Nerudas tilstedeværelse strekker seg utover stedene han besøkte, og gjennomsyrrer «små gater og passasjer av ren natur i verdenshjørner».

«Mer og mer av deg... Pablo» fremhever arvens vedvarende natur, som lever videre i minnet og fantasien til hans lesere.

- Naturen som Forenende Element:

Diktet viser oss hvordan naturen er et forenende element, som forbinder Neruda med verden.

Oppsummert er "MER OG MER AV NERUDA" et dikt som feirer Pablo Nerudas varige tilstedeværelse i verden, og fremhever hans forbindelse med naturen og hans evne til å overskride grenser og generasjoner.

JEG SER DEG PABLO (TE VEO PABLO)

Sittende ved bredden av Budi på den tilstøtende

stranden I den ødelagte båten den som seilte på dens vann ser på de myke foldene av dens bølger mister ditt blikk mot horisonten.

Jeg ser deg taus og kompleks regner opp avstandene som skiller deg fra havet føler sangen til den som skal seile.

Jeg ser deg og mister deg ikke du forblir alltid festet til havet sår bokstaver som faller fra ditt sinn.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "JEG SER DEG PABLO", presenterer et intimt og kontemplativt bilde av Pablo Neruda, plassert i et kystlandskap, hvor naturen og refleksjon flettes sammen.

(Merk: Budi er en innsjø i Araucanía-regionen i Sør-Chile, nær kysten, og har en spesiell kulturell betydning for Mapuche-folket. Her fremstilles den som en kystscene knyttet til havet.)

- Bildet av Neruda i Landskapet:

Diktet plasserer Neruda «Sittende ved bredden av Budi», på en strand, ved siden av en «ødelagt båt», elementer som fremkaller enkelhet og forbindelse med naturen.

«ser på de myke foldene av dens bølger mister ditt blick mot horisonten» presenterer Neruda i et øyeblikk av kontemplasjon.

- Refleksjon og Melankoli:

«Jeg ser deg taus og kompleks regner opp avstandene som skiller deg fra havet føler sangen til den som skal seile» antyder et øyeblikk av dyp refleksjon og kanskje melankoli, hvor Neruda står overfor havets uendelighet og avstanden som skiller ham fra det.

- Nerudas Varige Tilstedeværelse:

«Jeg ser deg og mister deg ikke du forblir alltid festet til havet sår bokstaver som faller fra ditt sinn» fremhever Nerudas varige tilstedeværelse, som lever videre i hans forbindelse med havet og i hans poetiske arv.

Neruda er alltid til stede, og hans arv vedvarer.

- Forbindelsen med Havet:

Havet, et konstant element i Nerudas liv og verk, presenteres som et symbol på uendelighet, frihet og inspirasjon.

Havet er en del av Neruda,
og Neruda er en del av havet.

- Poesien som Såing:

«sår bokstaver som faller fra ditt sinn» viser oss
poesien som en såing, hvor bokstavene er frø som
spirer.

Oppsummert er "JEG SER DEG PABLO" et dikt som
inviterer oss til å betrakte Pablo Nerudas skikkelse i et
øyeblikk av intimitet og refleksjon, og fremhever hans
forbindelse med havet og hans varige poetiske arv.

PABLO, FRA DIN BARNDOM, TOGET (PABLO, DE TU NIÑEZ, EL TREN)

Du følte sødmen
fra jernet, jernets
kraft, jernets brøl,
jernets rasling.
Det var togets jern
sammen med din far.
På reisen så du det

fra perrongen du så det dukke opp.
Pablo, plutselig kom du til skogen
ved siden av jernbanelinjen.
Igjen var alt jern men du møtte trærne.
Det edle og fangne treverket
fra de eviggrønne skogene.
Det var det forestilte sør
Det trengte inn gjennom porene dine.
Hvor mange blader på bakken.
og dets grener mot himmelen.
Hvor mye grønt og høyt var din nye elskede;
treet fra den monstrøse hagen
de som ikke hadde brent ned.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "PABLO, FRA DIN
BARNDOM, TOGET", tar oss med til Pablo Nerudas

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

barndom, og fremkaller bildet av toget som et symbol på oppdagelse og forbindelse med det sørlige landskapet i Chile.

- Toget som Symbol på Oppdagelse:

Diktet begynner med å beskrive Nerudas fascinasjon for toget, og fremhever jernets tilstedeværelse i dets forskjellige manifestasjoner: «jernets sødme, jernets kraft, jernets brøl, jernets rasling».

Toget, sammen med hans far, representerer et middel for utforskning og oppdagelse av verden for den unge Neruda.

- Overgangen til Naturlandskapet:

Diktet beskriver overgangen fra jernets verden til naturens verden, når Neruda kommer til «skogen ved siden av jernbanelinjen».

«Igjen var alt jern men du møtte trærne Det edle og fangne treverket fra de eviggrønne skogene» viser oss miljøskiftet.

- Forbindelsen med Sør-Chile:

Diktet fremkaller det karakteristiske landskapet i Sør-Chile, med sine «trær», sine «eviggrønne skoger» og sine «blader på bakken».

«Det var det forestilte sør det trengte inn gjennom porene dine Hvor mange blader på bakken og dets grener mot himmelen Hvor mye grønt og høyt var din nye elskede treet fra den monstrøse hagen de som ikke hadde brent ned» fremkaller sørlandskapet.

-Naturen som en "Monstrøs Hage":

Uttrykket «monstrøs hage» (*jardín monstruoso*) antyder naturens uendelighet og overflod, samt dens kraft til å fengsle og transformere.

- Barndommen og Minnet:

Diktet tar oss med til Nerudas barndom, hvor sansene hans åpnes for opplevelsen av verden, hvor toget og naturen smelter sammen i et uutslettelig minne.

Oppsummert er "PABLO, FRA DIN BARNDOM, TOGET" et dikt som feirer Pablo Nerudas forbindelse med det sørlige landskapet i Chile, og fremhever viktigheten av toget og naturen i hans barndom.

BLOMSTENS BEGYNNELSE (COMIENZOS DE LA FLOR)

Blomst som lyser med dine farger opp livets sjel.

Som oversvømmer med din renhet

den mesterlige engen. Som kunngjør vårer

og kjærlighetsforhold.

Som blir sådd.

Som vender tilbake til jorden

fra døde blader. Blomst,

Pablo sådde deg,

han fikk deg til å spire

han fikk deg til å vokse

i hjertene.

Hvem er jeg til å si at jeg er poet

Jeg skulle bare ønske jeg var

Pablos blomst.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "BLOMSTENS

BEGYNNELSE", bruker metaforen om blomsten for å

utforske opprinnelsen og virkningen av Pablo

Nerudas poesi, samt ydmykheten til forfatteren selv

overfor storheten til poeten han hyller.

- Blomsten som Poesiforsymbol:

Diktet beskriver blomsten som et element som «lyser opp sjelen», fyller verden med renhet og kunngjør skjønnhet og kjærlighet.

Disse egenskapene knyttes til poesien, som har kraften til å transformere virkeligheten og vekke følelser.

- Neruda som Blomsterfrø:

«Blomst, Pablo sådde deg, han fikk deg til å spire, han fikk deg til å vokse i hjertene» antyder at Neruda, gjennom sin poesi, sådde blomster i lesernes sjel, og fikk følsomhet og beundring til å spire.

Neruda blir sett på som poesifrøet, som spirer i hjertene.

- Forfatterens Ydmykhet:

«Hvem er jeg til å si at jeg er poet, Jeg skulle bare ønske jeg var Pablos blomst» uttrykker Alfred Asís' ydmykhet overfor Nerudas storhet, og ønsker bare å være en del av hans poetiske arv.

Forfatteren viser sin beundring for Neruda.

- Livets og Poesiens Syklus:

Referansen til blomsten som «vender tilbake til jorden fra døde blader» fremkaller syklusen av liv og poesi, som stadig fornyes.

Poesien som en konstant syklus.

Oppsummert er "BLOMSTENS BEGYNNELSE" et dikt som feirer Pablo Nerudas poetiske arv, og bruker metaforen om blomsten for å fremheve hans evne til å inspirere og transformere verden gjennom sin poesi.

DU HAR BLITT IGJEN (TE HAS QUEDADO)

Pablo følger veien som gresset gartneren navngir
sin skjebne fra jorden til himmelen.

Miljømessige opptog følger
deg langs stiene mens
massene rører seg løfter
støvskyer. Pablo – stønner
folket Pablo – nærmer
seg sideelven
Pablo – krysser fjellkjeder
Pablo – puster frihet.
Kamerater har blitt igjen
med den frihetssøkende

Pablo. Pablo, elskede Poet.

Kamerater har blitt igjen med varmen
fra hans hender hans triste blikk
den blankpussede skoen, jakken og lyset.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "DU HAR BLITT IGJEN",
feirer Pablo Nerudas vedvarende tilstedeværelse i
verden, og fremhever hans arv som poet og hans
engasjement for frihet.

- Bildet av Neruda på Veien:

Diktet begynner med bildet av Neruda som følger en vei, og sammenligner ham med en gartner som steller hagen sin.

«navngir sin skjebne fra jorden til himmelen» viser oss Nerudas evne til å forbinde det jordiske med det transcendentale.

Folkets Følge:

«Miljømessige opptog følger deg langs stiene mens massene rører seg løfter støvskyer»

(*Comparsas ambientales... masas levantando polvaredas*) fremkaller bildet av Neruda omgitt av folket, som følger og beundrer ham.

Massene som løfter støvskyer symboliserer folket.

- Folkets Rop:

Gjentakelsen av «Pablo—» etterfulgt av forskjellige handlinger («stønner folket», «nærmer seg sideelven», «krysser fjellkjeder», «puster frihet») understreker Nerudas konstante tilstedeværelse i folkets minne.

«Pablo— puster frihet» viser oss Neruda som et symbol på frihet.

- Frihetens Arv:

«Kamerater har blitt igjen med den frihetssøkende Pablo Pablo, elskede Poet» fremhever Nerudas arv som en forsvarer av friheten.

Neruda er en elsket poet og en frihetssøker.

- Bildet av Poeten:

«Kamerater har blitt igjen med varmen fra hans hender hans triste blikk den blankpussede skoen, jakken og lyset» (*la levita y alumbrado*) fremkaller bildet av Neruda som en nær og menneskelig mann, til tross for hans storhet.

Neruda blir husket som en nær person.

Oppsummert er "DU HAR BLITT IGJEN" et dikt som feirer Pablo Nerudas vedvarende tilstedeværelse i verden, og fremhever hans arv som poet og hans engasjement for frihet.

PABLO OG ROMEO (PABLO Y ROMEO)

Poeten Murga under studiene ved *Pedagógico*

(Lærerhøyskolen) kultiverte et nært vennskap med poeten Pablo Neruda, styrket av deres poetiske slektskap. Poeten Luís Enrique Delato, minnes i sine skrifter resitasjoner og konkurranser som de deltok i sammen.

Romeo Murga og Neruda, ved noen anledninger den ene med diktet «Lejana» og sør-poeten med «Farewell» og legger til at de noen ganger delte «noen bohemske netter mellom øl og øl».

Pablo møter Romeo Murga: Pablo fra sørlandene Parral og Temuco ved veikanten, rikelig med vann, store trær flommende elver om vinteren, innsjøer og evige snødekte fjell. Romeo fra Atacama Copiapó!... byen jeg elsker Mineraler i tørre åser, elveleier fra gamle dager sådd med steiner, brennende sol om dagen ubønnehørlig kulde om natten, utrolig stjernehimmel jord av skjelv og frø i påvente. Pablo og Romeo, begge, uendelige fra jorden, for jorden av det stjerneklare Chile.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "PABLO OG ROMEO", presenterer vennskapet mellom Pablo Neruda og poeten Romeo Murga, og fremhever deres opprinnelse og deres forbindelse med den chilenske jorden.

- Vennskapet mellom Neruda og Murga:

Diktet forteller hvordan Neruda og Murga utviklet et nært vennskap under studiene ved *Pedagógico*, og delte sin lidenskap for poesi.

Det nevnes resitasjoner og konkurranser de deltok i sammen, samt deres bohemske møter.

- Nerudas Opprinnelse:

Nerudas opprinnelse beskrives i Sør-Chile, med hans «sørland Parral og Temuco», hans «store trær», hans «flommende elver» og hans «innsjøer og evige snødekte fjell».

Denne beskrivelsen fremkaller det frodige landskapet og den mektige naturen som preget Nerudas barndom og verk.

- Murgas Opprinnelse:

Murgas opprinnelse beskrives i Nord-Chile, i «Atacama Copiapó!», med hans «tørre åser», hans «elveleier fra gamle dager sådd med steiner», hans «brennende sol» og hans «utrolig stjernehimmel».

Denne beskrivelsen fremkaller det tørre landskapet og ørkenens ubønnhørlige natur, som også påvirket Murgas verk.

- Forbindelsen med den Chilenske Jorden:

Til tross for deres forskjellige opprinnelser, deler Neruda og Murga en dyp forbindelse med den chilenske jorden, som manifesteres i deres poesi.

«Pablo og Romeo, begge, uendelige

Fra jorden, for jorden Av det stjerneklare Chile»

fremhever jordens betydning som kilde til inspirasjon og som et forenende element.

- Poesien som Forening:

Diktet viser oss hvordan poesien forener disse to poetene, til tross for deres forskjellige opprinnelser.

Oppsummert er "PABLO OG ROMEO" et dikt som feirer vennskapet mellom Pablo Neruda og Romeo Murga, og fremhever deres opprinnelse og deres forbindelse med den chilenske jorden.

MOR OG SØNN (MADRE-HIJO)

Mor, du så meg ikke gå
 i Nerudas tanke og verk,
 og i hans mor...
 (I Pablos og hans mors ånd)
 Jeg hadde så mye å gå.
 Så mange følelser å vise.
 Så mange veier ved din hånd.
 Mor, ditt bryst manglet meg
 din sjelssang nådde meg ikke.
 En oppringning på dagen
 en hvisken om natten

i mine våkenetter. Mor, absolutt selskap,
 hjelp i mine oppgaver din hånd i håret mitt,
 kjærtegn fra himmelen. «Pablito!»...
 jeg hørte deg ikke. Så mye ønsket jeg å høre deg,
 kalle meg fra min dør se på meg med dine
 stjerneøyne. Mamita, du likte versene
 du etterlot meg din essens.
 Mor, jeg bar deg for alltid du sådde tålmodighet i meg.

Analyse og Oversettelse:

Dette imaginære diktet, med tittelen "MOR, DU SÅ MEG IKKE GÅ", utforsker den dype forbindelsen mellom Pablo Neruda og hans mor, Teresa Basoalto, og uttrykker smerten over hennes fravær og

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

anerkjennelsen av hennes innflytelse på hans liv. Alfred Asís lar oss gå inn i ånden til Pablo og hans mor, og ønsker å vise oss en dialog, tanker og reaksjoner som poeten og hans kjære mor, som dro tidlig til evigheten, kunne ha hatt.

- Det Materielle Fraværet:

Diktet begynner med en klage over morens fravær, hun som ikke fikk være vitne til sønnens første skritt og vekst.

«Jeg hadde så mye å gå Så mange følelser å vise. Så mange veier ved din hånd» uttrykker lengselen etter å dele livet med moren.

- Lengselen etter Morsnærværet:

Diktet beskriver lengselen etter morens nærvær, hennes sang, hennes selskap og hennes kjærtegn.

«Mor, ditt bryst manglet meg Din sjelssang nådde meg ikke En oppringning på dagen En hvisken om natten i mine våkenetter» viser hvor mye han savnet moren.

- Minnet om Moren:

Diktet fremkaller minnet om moren, hennes kjærlighet til versene og hennes innflytelse på poetens liv.

«Mamita, du likte versene du etterlot meg din essens Mor, jeg bar deg for alltid du sådde tålmodighet i meg» fremhever den materielle arven.

- Den Imaginære Dialogen:

Diktet inkluderer en imaginær dialog mellom poeten og hans mor, hvor hun uttrykker sin lengsel etter å se og høre ham.

«'Pablito!'... jeg hørte deg ikke

Så mye ønsket jeg å høre deg

Kalle meg fra min dør

Se på meg med dine stjerneøyne (luceros)».

- Moren som Innflytelse:

Diktet viser moren som en stor innflytelse i Nerudas liv.

Oppsummert er "MOR, DU SÅ MEG IKKE GÅ" et dikt som uttrykker Pablo Nerudas dype kjærlighet og lengsel etter sin mor, og fremhever hennes innflytelse på hans liv og verk, noe som virker som selve poetens stemme, som Alfred Asís overfører åndelig.

EN REISE (UN VIAJE)

Så liten Pablo drar på reise.

Kursen, sør Regnet,
kjerrene. Forbi grensen
Bio Bio, brede Elv
Konkret demarkasjon
av Mapuche-land.
Deretter Araucanía
Araucano-regionen

Araucaria-trær hellige Kaneltrær.

Pablo, begynner i naturen.

Han plukker det fruktbare frøet tar det
i sine hender og preger sin hovedhandling.

Bokstaver, og flere bokstaver

Scenen er komplett.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "EN REISE", tar oss med til
Pablo Nerudas første reiser, og beskriver hans møte
med Sør-Chile og hans forbindelse med naturen.

- Reisen mot Sør:

Diktet beskriver reisen til en ung Pablo Neruda mot
Sør-Chile, en reise som dypt skulle prege hans liv og
verk.

Karakteristiske elementer fra sørlandskapet nevnes, som «regnet», «kjerrene» (*carretas*) og «Bio Bio, brede Elv» (denne elven er et historisk skille).

- Møtet med Mapuche-landet:

Diktet fremhever Nerudas møte med Mapuche-landet, en kultur som påvirket hans verdenssyn.

Hellig elementer for Mapuche-kulturen nevnes, som «Araucaria-trærne» og de «hellige Kaneltrærne» (*Canelos*).

- Oppvåkningen til Naturen:

«Pablo, begynner i naturen Han plukker det fruktbare frøet tar det i sine hender og preger sin hovedhandling Bokstaver, og flere bokstaver Scenen er komplett» viser oss begynnelsen på Nerudas poesi.

Diktet beskriver Nerudas oppvåkning til naturen, et møte som ville inspirere ham til å skrive sine første vers.

- Poesiens Frø:

Bildet av det «fruktbare frøet» som Neruda plukker i sine hender, symboliserer opprinnelsen til hans poesi, som fødes fra hans forbindelse med jorden og naturen.

- Scenen er Komplette:

Den siste frasen «Scenen er komplett» antyder at reisen til Sør-Chile var et avgjørende øyeblikk i

Nerudas liv, hvor han fant sin poetiske stemme og sin plass i verden.

- Naturen som Inspirasjon:

Diktet viser oss hvordan naturen var Nerudas hovedinspirasjon.

Oppsummert er "EN REISE" et dikt som feirer Pablo Nerudas møte med Sør-Chile, og fremhever naturens betydning i hans liv og verk.

MARURI-GATEN – ANKOMSTEN TIL SANTIAGO (LA CALLE MARURI)

Jeg ble født noen
kvartaler lenger vest for
Maruri, jeg hadde
visjonen av de samme
skumrings-himmeler fra
mitt vindu, der tilbrakte
jeg barndommen, mens,
Pablo allerede hadde passert.
Gate som mottar brostein av stein.
Murstein stablet oppå hverandre
Triste rom. Du ankom ditt kalde rom,
Pablo Du tegnet tilbehør sengen et vaskefat.
Solen fra øst vekket deg til dagen solnedgangen
i vest dysset deg i søvn Sør vinden brakte ditt regn
Klar nord, mørk sør – garantert styrtregn! Glimt
i gaten reflekser fra brostein.
Akasietreet med grov bark grønne blader på fortauet
ditt du snakket sammen med det som
i hagen ved huset ditt ved siden av gangveien.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "MARURI-GATEN",
fremkaller atmosfæren i Maruri-gaten i Santiago, et
sted som delte de samme panoramautsiktene med

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

Pablo Neruda, bare noen kvartaler unna, med blikket vendt mot vest, og hvor begge opplevde betydningsfulle ting.

- Den Personlige Forbindelsen med Maruri-gaten:
Forfatteren etablerer en personlig forbindelse med Maruri-gaten, og nevner at han ble født i nærheten og at han delte visjonen av de samme skumringshimmeler som Neruda.

Dette skaper et bånd mellom forfatteren og poeten, og lar leseren forestille seg gatens atmosfære gjennom begges øyne.

- Beskrivelsen av Maruri-gaten:

Diktet beskriver Maruri-gaten med stemningsfulle detaljer, og nevner «brosteiner av stein», «murstein stablet oppå hverandre», «triste rom» (*lúgubres habitaciones*) og «akasietreet med grov bark».

Disse detaljene skaper et levende bilde av gaten, med dens urbane atmosfære og dens forbindelse med naturen.

- Nerudas Tilstedeværelse i Gaten:

Diktet forestiller seg Nerudas tilstedeværelse i hans «kalde rom», hvor han tegner tilbehør og føler tidens gang gjennom solen og vinden.

Enkelheten i Nerudas liv på dette stedet vises.

- Landskapets Dualitet:

Diktet fremhever dualiteten i landskapet i Maruri-gaten, med dens lys og skygger, dens glimt og reflekser, og dens naturlige og urbane elementer.

«Klar nord, mørk sør – garantert styrtregn!»
(*aguacero seguro*) uttrykker klimaets dualitet.

- Akasietreet som Vitne:

Akasietreet med grov bark presenteres som et vitne til livet i Maruri-gaten, et sted der Neruda snakket og følte seg hjemme.

Det skapes en atmosfære av nærhet til naturen midt i byen.

91

Oppsummert er "MARURI-GATEN" et dikt som fremkaller atmosfæren i en emblematiske gate i Pablo Nerudas liv, og fremhever forfatterens personlige forbindelse med stedet og dualiteten i bylandskapet.

PABLO, FAR (PABLO, PADRE)

Én datter, én følelse
Drømte du kanskje om å holde
hennes hånd? Tenkte du deg å
våkne til hennes gråt?
En slik lykke å bli kalt «Pappa»
Å følge henne til skolen,
hoppe over bølgen med henne.
Under paraplyen, omfavnet,
i solen med hennes hatt med
hennes lange skjørt. «Pappaen
min!»... eller «Pablito!»

92

Hun ville ha nevnt deg lavt.

Hun ville ha smilt til deg og sett litt på deg.

Kanskje rødmusset med rosa ansikt karmosinrød
fra hennes lepper og lakksko...

«Lille datter, Lille datter!»

Vi skal sove for alltid lille datter...

Vi skal sove...

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet av Alfred Asís, med tittelen "PABLO, FAR", utforsker Pablo Nerudas farsrolle, og forestiller seg hvordan hans forhold til datteren Malva Marina Trinidad Reyes, som døde i ung alder, kunne ha vært.

- Det Forestilte Farskapet:

Diktet stiller spørsmål om Nerudas drømmer og lengsler som far, og forestiller seg hverdagslige scener fra familielivet.

«Drømte du kanskje om å holde hennes hånd? Tenkte du deg å våkne til hennes gråt?» viser farskapet som en drøm.

- Scener fra Familielivet:

Diktet fremkaller ømme og hverdagslige scener, som å følge datteren til skolen, hoppe over bølgene sammen, eller beskytte henne mot regn og sol. Disse bildene fremhever Nerudas menneskelige og nære side som far.

- Bildet av Datteren:

Diktet beskriver datteren med kjærlige detaljer, og nevner hennes smil, hennes rosa kinn, hennes karmosinrøde lepper og hennes lakksko.

Disse detaljene skaper et levende og kjærlig bilde av jenta.

- Smerten ved Tapet:

Diktet kulminerer med et uttrykk for smerte og farvel, der man forestiller seg Neruda som pakker datteren inn for å sove for alltid.

«'Lille datter, Lille datter! Vi skal sove for alltid lille datter... Vi skal sove...'» gjenspeiler følelsen av tap.

- Nerudas Farsrolle:

Dette diktet er en vakker måte å minnes Nerudas datter på, og hvordan deres liv kunne ha vært.

Oppsummert er "PABLO, FAR" et følelsesladet dikt som utforsker Pablo Nerudas farsrolle, og forestiller seg hvordan hans forhold til datteren kunne ha vært, og uttrykker smerten over tapet.

KORT OPPSUMMERING (RESUMEN CORTO)

Neruda: drømmer. Vandrende over enger,

fjell. Vandrende gjennom
ordet og universet.
Elskende alt på sin vei.
Han elsket luften, stranden,
fiskene, bølgene, fuglene,
havområdene...

Han pustet inn livets essens for å fange den
i bokstaver. Neruda lever fortsatt, føl det
i sjelen... Smak det i et glass vin.

Se hans speilbilde
i skyene. Lukte det i skogene.

Forestille det i ørkenene.

Han er alltid der han vedvarer...

Alltid.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "KORT OPPSUMMERING",
fanger essensen av Pablo Neruda i en kort og
stemningsfull syntese, og fremhever hans
drømmeriske ånd, hans kjærlighet til naturen og hans
varige arv.

- Nerudas Essens:

Diktet presenterer Neruda som en «drømmer», en utrettelig reisende som vandret over «enger, fjell» og utforsket «ordet og universet».

Hans kjærlighet til naturen fremheves, og nevner elementer som «luften, stranden, fiskene, bølgene, fuglene, havområdene...».

- Forbindelsen med Livet:

«Han pustet inn livets essens for å fange den i bokstaver» fremhever Nerudas evne til å fange livets skjønnhet og følelser gjennom sin poesi.

- Nerudas Varige Tilstedeværelse:

Diktet bekrefter at «Neruda lever fortsatt», og inviterer leseren til å føle hans tilstedeværelse i sjelen, smake den i et glass vin, se den i skyene, lukte den i skogene og forestille seg den i ørkenene.

«Han er alltid der han vedvarer... Alltid» understreker arvens utholdenhet, som overskrider tid og rom.

- Invitasjonen til å Føle Neruda:

Diktet inviterer leseren til å oppleve Nerudas tilstedeværelse gjennom sansene, å koble seg til hans arv på en personlig og intim måte.

Oppsummert er "KORT OPPSUMMERING" et dikt som fanger essensen av Pablo Neruda i en kort og stemningsfull syntese, og fremhever hans drømmeriske ånd, hans kjærlighet til naturen og hans varige arv.

PABLO, DINE VERKER OG STEDER (PABLO, TUS OBRAS Y LUGARES)

Svingete er veien, trærne har falt.
Forvandlede steiner har kommet
ut på veien. Skyene på himmelen
har latt regnet falle.
Sørvinden har brakt pelikanene.
Poetene ankommer levende
din skjebne.

De samlet sorger og klager,
de har skapt pergamentet
Til og med jordskjelv, har ristet teppene dine
De nærværende gallionsfigurene,
har vist sine bryst Dine lagrede glassgjenstander,
har reflektert pilegrimer
De utskårne tresortene har kommet fra havet.
Små hageveier har etterlatt dine spor.
Havets fisker har nådd sin destinasjon
de har blitt værende i Isla Negra det er av en grunn
det er på grunn av ditt verk,
du guddommelige Pablo...

97

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "PABLO, DINE VERKER OG STEDER", feirer den varige innvirkningen av Pablo

Nerudas verk på landskapet og på livene til de som besøker det, spesielt i Isla Negra.

- Landskapets Transformasjon:

Diktet beskriver hvordan landskapet i Isla Negra har blitt transformert av Nerudas og hans verks tilstedeværelse, og nevner elementer som de falne «trærne», de forvandlede «steinene» og «skyene» som slipper regnet.

Disse elementene fremkaller ideen om at Nerudas tilstedeværelse har etterlatt et uutslettelig avtrykk på stedet.

pilgrimer Ankomsten av Pilegrimer:

«Poetene ankommer levende din skjebne De samlet sorger og klager, de har skapt pergamentet» viser hvordan poetene kommer til Isla Negra, og følger Nerudas skjebne.

Diktet beskriver ankomsten av «Poeter» og «pilegrimer» til Isla Negra, som søker å få kontakt med Nerudas ånd og hans verk.

- Tilstedeværelsen av Nerudas Verk:

Diktet nevner karakteristiske elementer fra Nerudas hus i Isla Negra, som «de nærværende gallionsfigurene» (*mascarones*), «dine lagrede glassgjenstander» (*cristales almacenados*) og «de utskårne tresortene».

Disse elementene representerer den håndgripelige tilstedeværelsen av Nerudas verk på stedet, og hvordan folk knytter seg til det.

- Forbindelsen med Havet:

Diktet fremhever Nerudas forbindelse med havet, og nevner «pelikanene» som kommer med sørvinden og «havets fisker» som når sin destinasjon i Isla Negra. «De har blitt værende i Isla Negra det er av en grunn Det er på grunn av ditt verk, du guddommelige Pablo...» understreker havets betydning i Nerudas liv og verk.

- Den Varige Arven:

Diktet konkluderer med å bekrefte at Nerudas tilstedeværelse i Isla Negra er «på grunn av ditt verk, du guddommelige Pablo...», noe som fremhever poetens varige arv.

Oppsummert er "PABLO, DINE VERKER OG STEDER" et dikt som feirer den varige innvirkningen av Pablo Nerudas verk på landskapet og på livene til de som besøker det, spesielt i Isla Negra.

I ISLA NEGRA, MED VENNER (EN ISLA NEGRA, CON AMIGOS)

Dine vinglass.
Omskrevet av etiketten,
fyller de purpurfargede
glass.
Solvarmet druemost.
Hevende glasset

i din båt samles dine venner...

Skål Pablo! Helse og bokstaver, ord og serenade.

Tørre struper. Bær dampene til sinnet.

Utfordre de tilstedeværende,

forestill deg de fraværende

Pablo, til stede!

100

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "I ISLA NEGRA, MED VENNER", tar oss med til en sammenkomst i Pablo Nerudas hus i Isla Negra, hvor vin, poesi og vennskap flettes sammen i en atmosfære av feiring og kameratskap.

- Møtets Atmosfære:

Diktet fremkaller atmosfæren til en livlig sammenkomst, med «Vinglass», «purpurfargede glass» og «Solvarmet druemost» (*Crema de uva asoleada*).

Bildet av «båten» (*barca*) antyder en maritim atmosfære og en forbindelse med havet, karakteristiske elementer i Nerudas liv i Isla Negra.

- Skålen for Neruda:

«Skål Pablo! Helse og bokstaver, ord og serenade (retretas) Tørre struper» understreker skålen for Neruda, som feirer hans liv og verk.

«Bokstaver», «ord» og «serenader» (*retretas*, som også kan bety musikalske oppvisninger) symboliserer poesien og musikken, essensielle elementer i Nerudas liv.

- Nerudas Tilstedeværelse:

«Bær dampene til sinnet Utfordre de tilstedeværende Forestill deg de fraværende Pablo, til stede!» fremkaller Nerudas tilstedeværelse i sammenkomsten, gjennom hans ord og hans ånd. Til tross for hans fysiske fravær, er Neruda til stede i minnet og fantasien til sine venner.

- Feiringen av Vennskap:

Diktet feirer vennskapet og kameratskapet, og fremhever viktigheten av å dele øyeblikk med glede og feiring.

Vinen og poesien blir symboler på vennskap og forbindelsen mellom de tilstedeværende.

- Isla Negra som Møtested:

Isla Negra er et møtested, hvor Nerudas venner samles for å feire hans liv.

Oppsummert er "I ISLA NEGRA, MED VENNER" et dikt som fanger atmosfæren i en sammenkomst i Pablo Nerudas hus i Isla Negra, og feirer hans liv, hans verk og vennskapet.

DINE ØYNE OPPDAGER (TUS OJOS DESCUBRIENDO)

Dine øyne Pablo trengte inn
i jorden bortenfor barken.
Dine føtter, Pablo tråkket
sanden bortenfor
sandkornene.
Dine hender, Pablo brukte
blyanten bortenfor følelsene.
Din kjærlighet, Pablo krysset

gjennom ditt sinn igjen og igjen uten å stoppe.

Din luktesans,

Pablo luktet på blomstene bortenfor biene.

Dine fingre,

Pablo holdt glasset fast bortenfor druen.

Dine knær, Pablo bøyde seg bortenfor din død.

Dine verker, Pablo ble værende for alltid.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "DINE ØYNE OPPDAGER", utforsker dybden av Pablo Nerudas persepsjon og skapelse, og fremhever hans evne til å overskride grensene for virkeligheten og den menneskelige erfaringen.

- Metaforen om Sansene:

Diktet bruker sansene som metaforer for å beskrive Nerudas evne til å gå utover det åpenbare.

«Dine øyne Pablo trengte inn i jorden bortenfor barken. Dine føtter, Pablo tråkket sanden bortenfor sandkornene» viser Nerudas evne til å se og føle bortenfor det overfladiske.

- Erfaringens Transendens:

Diktet antyder at Neruda overskred grensene for den menneskelige erfaringen, og utforsket dypet av jorden, sanden, følelsene, kjærligheten, duftene, smakene og døden.

«Din kjærlighet, Pablo krysset gjennom ditt sinn igjen og igjen uten å stoppe. Din luktesans, Pablo luktet på blomstene bortenfor biene» viser hvordan Neruda transcenderte følelser og sanser.

- Verkets Varighet:

«Dine verker, Pablo ble værende for alltid» fremhever Nerudas varige arv, som overskrider hans liv og hans død.

- Poesien som Utforskning:

Diktet presenterer Nerudas poesi som en form for utforskning, en reise gjennom sanser og følelser som går utover virkelighetenes grenser.

- Neruda Evig:

Diktet viser oss Neruda som et vesen som overskrider døden.

Oppsummert er "DINE ØYNE OPPDAGER" et dikt som feirer Pablo Nerudas evne til å overskride grensene for virkeligheten og den menneskelige erfaringen gjennom sin poesi, og etterlater seg en varig arv.

NOEN SPURTE: (ALGUIEN PREGUNTÓ:)

Hva sa Pablo?
Hva gjorde Pablo?
Hvor ble Pablo født?
Hvem var Pablo?
Hva skrev Pablo?
Hvor døde Pablo?
Hvem elsket Pablo?
Hvilke venner
hadde Pablo?
Hvor bodde Pablo?
Lidde Pablo?
Var Pablo lykkelig?
Gråt Pablo?
Da svarte jeg ham:
Se på stjernene og månen
i dem vil du finne alle svarene...

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "NOEN SPURTE:", presenterer en rekke spørsmål om Pablo Nerudas liv og verk, og tilbyr et poetisk svar som inviterer til kontemplasjon og forbindelse med universet.

- Spørsmålsrekken:

Diktet stiller en rekke spørsmål som omfatter forskjellige aspekter av Nerudas liv: hans fødsel, hans

verk, hans kjærligheter, hans venner, hans opplevelser og hans død.

Disse spørsmålene gjenspeiler nysgjerrigheten og interessen Neruda fortsatt vekker hos sine lesere.

- Det Poetiske Svaret:

I stedet for å tilby direkte svar, inviterer diktet til å betrakte «stjernene og månen», noe som antyder at svarene på alle spørsmålene finnes i dem.

Dette poetiske svaret inviterer til refleksjon og søken etter mening i universets uendelighet.

- Forbindelsen med Universet:

Diktet antyder at Nerudas liv og verk er knyttet til universet, og at for å forstå dem er det nødvendig å se utover det åpenbare.

Naturen, og universet, er viktige elementer i Nerudas poesi.

- Invitasjonen til Kontemplasjon:

Diktet inviterer leseren til kontemplasjon og til å søke etter svar i kosmos' skjønnhet og mysterium.

Diktet er en invitasjon til å bli kjent med Neruda gjennom hans poesi og naturen.

Oppsummert er "NOEN SPURTE:" et dikt som inviterer oss til å reflektere over Pablo Nerudas liv og verk, og antyder at svarene på våre spørsmål finnes i kontemplasjonen av universet.

PABLO I ISLA NEGRA, FABRIKK FOR TÅRER OG SANSELSER (PABLO EN ISLA NEGRA...)

De som ankommer Isla Negra
oppdager din ånd innfelt
i steinene.

Dekket av bokstaver på
himmelen. Kjærttegnet av
havets fuktige briser.
Helt ned til en fuglekvitte.
Allerede når de drar,
ønsker de å vende tilbake.

Kanskje vil de ikke forlate din hage
og ser på scenene igjen
og igjen for å la dem trykkes inn i sjelene sine.
Når de kommer hjem selv om avstandene er tusenvis
av kilometer vil de føle duften av syressene
og bølgenes brøl.
De vil fortsette å oppdage dine fruktbare spor.
Fordi de har etterlatt sine ånder for å ledsage deg,
for å fortsette å lese magien
i dine verker fra deg...
Isla Negra er full av ånder.

Analyse og Oversettelse:

Dette diktet, med tittelen "PABLO I ISLA NEGRA, FABRIKK FOR TÅRER OG SANSELSER", fanger essensen av opplevelsen ved å besøke Isla Negra og føle Pablo Nerudas vedvarende tilstedeværelse på stedet.

- Tilstedeværelsen av Nerudas Ånd:

Diktet beskriver hvordan besøkende til Isla Negra oppdager Nerudas ånd «innfelt i steinene», «dekket av bokstaver på himmelen» og «kjærtegnet av havets fuktige briser».

110

Dette understreker ideen om at Neruda er til stede i hvert hjørne av Isla Negra, og gjennomsyrrer stedet med sin essens.

- Den Emosjonelle Forbindelsen:

Diktet fremkaller den emosjonelle forbindelsen som besøkende føler med Neruda og hans verk, og beskriver hvordan de blir tiltrukket av stedet og ønsker å bli værende.

«Allerede når de drar, ønsker de å vende tilbake
Kanskje vil de ikke forlate din hage og ser på scenene
igjen og igjen for å la dem trykkes inn i sjelene sine»
viser forbindelsen som skapes.

- Erfaringens Vedvarende Natur:

Diktet beskriver hvordan opplevelsen av å besøke Isla Negra varer ved i minnet til de besøkende, som fortsetter å føle duften av sypressene og bølgenes brøl selv etter å ha reist hjem.

«Når de kommer hjem selv om avstandene er tusenvis av kilometer vil de føle duften av sypressene og bølgenes brøl» viser hvordan Isla Negra etterlater et merke hos de besøkende.

- Den Varige Arven:

Diktet fremhever Nerudas varige arv, og bekrefter at hans «fruktbare spor» fortsatt blir oppdaget av de besøkende.

«Fordi de har etterlatt sine ånder for å ledsage deg, for å fortsette å lese magien i dine verker fra deg...» viser hvordan de besøkende blir en del av Nerudas arv.

- Isla Negra som Åndelig Sted:

Diktet konkluderer med å bekrefte at «Isla Negra er full av ånder», noe som antyder at stedet er gjennomsyret av Nerudas nærvær og følelsene til de som besøker det.

Oppsummert er "PABLO I ISLA NEGRA, FABRIKK FOR TÅRER OG SANSELSER" et dikt som feirer opplevelsen av å besøke Isla Negra og føle Pablo Nerudas vedvarende tilstedeværelse på stedet, og fremhever den emosjonelle forbindelsen som etableres mellom poeten og hans beundrere.

Libros de Alfred Asís

“Encuentro con Pablo Neruda”

“Fábrica de letras del alma”

“Cien cielos de Isla Negra”

“Poesía sensible y un cuento de gatos”

“El bosque en peligro”

“Hijos benditos”

“Chile Brasil Irmãs Poetas”

“Chile hecho Poesía”

¿Por qué Padre?

"Sensibilidades"

“Muchas cosas del alma”

"A mi tierra"

"Marcha por la paz"

“Dueto maravilloso”

Con Sandra Galante de Brasil

“Almas desnudas, cuerpos ardientes”

con Astrid Sofía de Colombia

“Amor desde el alma”

Con Rossibel Ipanaqué de Perú

“Mensajes y poesía”

“Amor puro, puro amor”

"Mi paso por la patagonia chilena"

“Cosecha de Isla Negra”

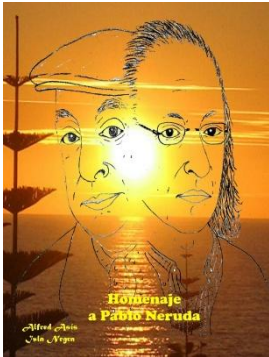
“Gatos rescatados”

“Encuentro con Rapa Nui”

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

“Poesía y relato”
“Deseos ardientes”
"Gráfica poética I"
"Gráfica poética II"
"Gráfica poética III"
"Encuentro con César Vallejo"
"Del alma y de la tierra"
"Títulos sugeridos" Sugeridos por poetas
"Epígrafes, frases y otros"
sugeridos por poetas
**“Encuentro con Pablo Neruda, español-
portugués”**
“Puro amor, amor puro”
“Filosofía simple”
“Filosofando con las aves de Isla Negra”
“Espíritu de Isla Negra”
“Comportamientos”
“De mar a cordillera” con Yaky García
“Poesía a dos versos”
“Palabras Del alma”
“Cartas de amor”
“Primavera en tus ojos”
“Cuentitos reales de gatitos de Isla Negra”
“Reflexionando”
“La historia de Camil”
“Buenas enseñanzas y picardías”
“Mensajes”

“Rapa Nui”
“Rumbo a la incierto”
“Extinción o realidad”
“La historia del Michu”
“Un cuento de gatos”
“Peligro en el altiplano”
“Hamed”
“¿Qué?”
“Sueños intactos”
“Entre conciencia y alma”
“Alma de Chile”
“Homenaje a César Vallejo”
“Asís y Neruda”

"Hyllest til Pablo Neruda" –

Registreringsinformasjon

**«Hyllest til Pablo Neruda» i: Lyd-video og tekst.
Spansk, kinesisk, engelsk, portugisisk, svensk,
fransk, tysk og italiensk.**

**Registrert i navnet til Alfred Asís, registrert
pseudonym, for eiendommen til det litterære
verket (bok) med tittelen: HYLLEST TIL PABLO
NERUDA (HOMENAJE A PABLO NERUDA).**

Nummer: 2025-A-5202

**Alfred Asís, registrert pseudonym, søkte om
registrering. Lovfestet deponering ble utført og
tilsvarende rettigheter ble betalt.**

POETER, FORFATTERE OG BARN I VERDEN

Fri tilgang og for utskrift:

http://alfredasis.cl/index_convocando.htm
Antologías-recopilaciones

"UN POEMA A PABLO NERUDA"

"MIL POEMAS A PABLO NERUDA"

"MIL POEMAS A CÉSAR VALLEJO"

"MIL POEMAS A MIGUEL HERNÁNDEZ"

"MIL POEMAS A JOSÉ MARTÍ"

"MIL POEMAS A ÓSCAR ALFARO"

"MIL POEMAS A SOR TERESA DE CALCUTA"

"A GABRIEL GARCÍA MÁRQUEZ"

"HOMENAJE A JOSÉ MARÍA ARGUEDAS"

"I SEMILLERO VALLEJANO"

"II SEMILLERO VALLEJANO"

"Los niños de la Escuela Poeta Neruda de Isla Negra"

"HOMENAJE A VINICIUS DE MORAES"

"CENTENARIO DE NICANOR PARRA"

"HOMENAJE A CÉSAR ALVA LESCANO"

"HOMENAJE A LA MUJER DE BOLIVIA"

"¿POR QUÉ, MÉXICO" A LOS DE AYOTZINAPA"

"HOMENAJE A ANA FRANK"

"HOMENAJE A MARA L. GARCÍA"

"HOMENAJE A LUIS WEINSTEIN"

"Epígrafes"
"Títulos sugeridos"
"Homenaje a Túpac Amaru"
"Homenaje a las voces celestiales"
"Homenaje a Alfonsina Storni"
"Homenaje a Federico García Lorca"
"Gatos poetas"
"Homenaje a Antonio Machado"
"Gabriela Mistral del Valle natural"
"Identidad de los pueblos"
"Homenaje a Martin Luther King"
"Homenaje José Carlos Mariátegui"
"Sociedades enfermas"
"Homenaje a Jorge Luis Borges"
"Homenaje a Víctor Jara"
"A los niños de Siria"
"Homenaje a Mario Benedetti"
"El agua de vida"
"Poetas y niños en navidad"
"Todos somos África"
"Cartas a Donald Trump"
"Homenaje a Miguel de Unamuno"
"Homenaje a Rubén Darío"
"Homenaje a Ángel Parra"
"III Semillero vallejiano"
"Homenaje a Diana de Gales"
"Pachacútec y Atahualpa"

"103 Años de Nicanor Parra"
"I SEMILLERO MISTRALIANO"
"Homenaje a Ciro Alegría"
"Homenaje a Benito Juárez"
"Homenaje a Poli Délano"
"Niños de México y Sor Teresa de Calcuta"
"Un borde azul para Bolivia"
"Centenario de Violeta Parra"
"Mil almas, mil obras"
"Homenaje a Danilo Sánchez Lihón"
"Reflexiones"
"Positivo"
"VersAsís"
"Alerta niños y padres del mundo"
"A Miguel de Cervantes Saavedra"
"Homenaje a Thiago de Mello"
"Homenaje a Luis Yáñez Pacheco"
"Susurros al oído"
"Décimas y otras letras a la paz"
"Gracias a la vida" (MOMENTOS)
"Centenario de César Alva Lescano"
"Insólita esperanza" LA PAZ EN COREA
"Homenaje cascos blancos de Siria"
"Sonetos y otras letras"
"IV Semillero Vallejiano"
"Family"
"Eros-Ticum"

"Niños de paz y humanidad"
"Homenaje a Charles Baudelaire"
Homenaje a "Cantinflas"
"Aborto"
"Nicaragua Detente"
"Los nuestros"
"Paz y felicidad de la humanidad"
"Detrás de la puerta"
"Sociedades"
"Al Padre Víctor Hugo Tumba Ortiz"
"Todos somos culpables"
"De la tierra al cielo"
"Los poetas en navidad"
"Buenos deseos para el 2019"
¿Qué pasa contigo Venezuela?
"Color de piel"
" Bendita naturaleza"
"Amor y semejanza"
Concurso, creación "VersAsís"
VersAsís de Myriam Rosa Méndes de Cuba
VersAsís de Ana María Galván Rocha
Juan Fran Núñez Parreño miles de poemas
Magali Aguilar Solorza miles de poemas
Hanna Barco miles de poemas
Elías Antonio Almada miles de poemas
José Martínez Alderete miles de poemas
Varenka de Fátima miles de poemas

José Santiago miles de poemas
Elisa Barth miles de poemas
Fidel Alcántara Lévano miles de poemas
"VersAsís a personajes"
"Los niños de Cali-Colombia"
"Homenaje al día de la tierra"
"Amor de mar a cordillera"
Memorial de Isla Negra "Danilo Sánchez Lihón"
René Arturo Cruz-Mayorga miles de poemas
Ximena Sánchez, Santiago de Chuco
"V Semillero Vallejano"
Foncho Ferrando miles de poemas
Ricci Keun miles de poemas
Maura Sánchez miles de poema
Homenaje al natalicio 115 de Pablo Neruda
Homenaje a los 100 años de Los Heraldos Negros de
César Vallejo
Homenaje Desde Isla Negra Al Oriente
Mujer Versus Hombres
Semillero mundial de los niños (Niños del mundo)
Los niños del frío y el hambre
Desde Isla Negra al Oriente (Poetas de Oriente)
II Semillero Mistraliano (Niños de Chile)
[http://alfredasis.cl/ASIS AMAZONAS.pdf](http://alfredasis.cl/ASIS_AMAZONAS.pdf)
Jairo Dealba "VersAsís"
Homenaje al aniversario de la muerte de Neruda
Homenaje a Víctor Paz Estenssoro

Homenaje a la "COP25" Poetas y niños del mundo
Bringham Young University Taller VersAsís de Mara L.

García

La alegría debe llegar, América convulsionada

VI Semillero Vallejano

Medio ambiente-cambio climático. Litoral de los poetas

Desde Cuba a José Martí

Tres días de duelo a César Alva Lescano

Habla el alma 2020

Homenaje a Germán Patrón Candela

Pueblos ancestrales

César Alva Lescano, miles de poemas

Juanita Conejero, miles de poemas

Eric Cobas, miles de poemas

Escuela 80520 niños de Santiago de Chuco

Escuela 80521 niños de Santiago de Chuco

Escuela 80522 niños de Santiago de Chuco

Escuela 80523 niños de Santiago de Chuco

Colegio César Vallejo niños de Santiago de Chuco

Colegio Idelfonso

Colegio Karl Weiss

Colegio Virgen de la puerta, Salaverry

Colegio Ciencias Integradas, Salaverry

Colegio: I. E. Eduvigis Noriega de Lafora N° 35

Guadalupe

I.E. José Carlos Mora Ortiz, Limoncarro-Guadalupe

Corporación de Educación Popular, Trujillo

Colegio: I.E.P Louis Pasteur, Laredo
Escuela Alto Trujillo

I. E. Daniel Becerra Ocampo, Moquegua
Colegio Belen

Colegio matemático católico
Universidad María Auxiliadora

Colegio: I.E. Inmaculada Concepción-Tumbes
Súper luna en el año bisiesto 2020

Día del amor y la amistad 2020

Mil frases del mundo

Homenaje a la mujer 2020

"Semejantistas" 2020

Homenaje a médicos y enfermeros COVID-19

Homenaje a "Marco Martos Carrera"

Homenaje a "Fidel Alcántara Lévano"

Homenaje a José Luis Castro de El Cusco

Homenaje a las trece rosas

Hambre en pandemia

Homenaje a Malala Yousafzai

Homenaje a Ernesto Kahan

Esperanza viva

Homenaje a René Aguilera Fierro

Espíritus de Antonio Huillca Hualpa y Túpac Amaru

www.alfredasis.cl/ASIS-ALMA-ISLANEGRA.pdf

Alma de Rapa Nui

"Premio Alfred Asís 2020" Irene Fernández

Homenaje a Jorge Aliaga Cacho
Alma de Santiago de Chuco,
Capulí, Vallejo y su tierra,
Poetas del mundo Isla Negra
Homenaje a Tania Castro González de El Cusco
Semillero mundial de los niños 2021
Homenaje a Leoncio Bueno

Homenaje a Víctor José la Chira
Homenaje a Octavio Paz
Homenaje a los poetas y escritores de Brasil
Homenaje a los poetas y escritores de Argentina
Homenaje a los poetas y escritores de España
Homenaje a los poetas y escritores de México

Los poetas y escritores en pandemia
Semejantistas con más de dos mil poemas
virtuales

Isla Negra virtual 2021
La Paz y no la guerra
con el Círculo Universal
de Embajadores de la paz
Francia-Suiza
Vallejianos, revista del norte, Trujillo-Perú
Semillero San miguelino El Callao Perú
Semillero mundial 2022
Homenaje a Lionel Messi

Homenaje a Lucy Carlosama
Premio Alfred Asís 2022 Aurora Mendiberry
Congreso Georgette de Vallejo
Cien poemas a Neruda
Homenaje a Rafael Cadenas
Semana Nerudiana 2023
VersAsís a Neruda 50 años 2023
Homenaje a Narges Mohammadi, premio Nobel de la
paz 2023
Escuela Literaria Municipal Alfonsina
Escuela Literaria Municipal Alfonsina-2
Semillero de los niños de Panamá
Semillero de los niños de Chimbarongo
Semillero de los niños de Brasil
Embajadores Círculo Universal de la paz por Israel-
Líbano
Dos Círculos rojos
Escudos de México
Mujeres de octubre
Homenaje a Ricardo Ferrando Keun
Pintores 2023
II Congreso Georgette Philippart, Aula Capulí
Homenaje a Vincent Van Gogh
Sublimes creaciones 2024
Semillero de Quiruvilca
Primavera 2024
Poetas de paz 2024

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

Semillero de los niños y adolescentes por la paz

Homenaje a Pepe Mujica de Uruguay

Homenaje a María Edwards McClure

Semillero mundial 2024

Año de la paz 2025-1

Año de la paz 2025-2

Año de la paz 2025-3

Premio edición: Gabriela Barraza

Homenaje a Carlos Augusto Salaverry

"VersAsís": Kjennetegn ved den Poetiske Formen

«VersAsís» er en poetisk form. Her er hovedkjennetegnene ved denne skrivemåten:

Struktur:

Noe viktig som har skjedd i skapelsen av nye litterære former er VersAsís, en komposisjon på åtte vers med en ord-skala som starter med to til fire ord, fortsetter med fire og avsluttes med to, hvor det er mulig å utvikle et konsept, en tittel. Hovedboken med verdensomspennende konsept hadde tusen VersAsís, og i antologier har man fortsatt å skrive om det samme, noe som førte til at jeg delte ut priser for deres arbeid til forfatteren José Hilton Rosa fra Brasil og Eric Cobas fra Cuba, i tillegg til at ytterligere 15 ble premiært med sin egen VersAsís-bok som inneholdt 50 av deres kreasjoner. Alle publisert på min side.

127

- De består av korte dikt sammensatt av to strofer med fire vers hver.
- Versene må følge et rimmønster, enten assonans eller konsonans.

Formål:

- Målet med "VersAsís" er å konsentrere ideer og refleksjoner om viktige personer, hendelser eller konsepter.
- De søker å stimulere tanke og kreativitet, og inviterer til å leke med ordene og finne dype betydninger.

Tematikk:

- Tematikken er fri, noe som gjør det mulig å ta opp et bredt spekter av emner og perspektiver.
 - Tematikken skal være utfordrende (*rebuscada*), og ideen er at den skal ha en ny litterær form.

128

Tilgjengelighet:

- Til tross for sin definerte struktur er "VersAsís" designet for å være tilgjengelig for mennesker i alle aldre, inkludert barn og voksne.
- Tanken er at strukturen ikke skal ha mange hindringer, slik at hvem som helst kan skape dem.

Oppsummert er "VersAsís" en poetisk form som kombinerer en presis struktur med kreativ frihet, og inviterer til refleksjon og lek med språket.

“VersAsís”

Mil VersAsís 2022

Priser for "VersAsís"-utgaven

50 "VersAsís" Ana María Galván Rocha

129

50 "VersAsís" Mara L. García

50 "VersAsís" Justo A. Pérez Betancourt

50 "VersAsís" Elisa Barth

50 "VersAsís" Damaris Marrero Lupo

50 "VersAsís" Maura Sánchez Benites

50 "VersAsís" José Hilton Rosa

50 "VersAsís" Fidel Alcántara Lévano

50 "VersAsís" Conceição Maciel

50 "VersAsís" Ernestina Lumher

50 "VersAsís" Magali Aguilar Solorza

50 "VersAsís" Ernesto R. del Valle

50 "VersAsís" Paulo Vasconcellos

50 "VersAsís" Rossibel Ipanaqué Madrid

50 "VersAsís" Roselena de Fátima Nunes F.

Alfred Asís Prisen 2021

Alfred Asís Prisen 2021 Globalt frøbed for barn og elever i verden. 18 elever premiært:

1 DE 18 - Premio 2021 edición a
Cícero Livino da Silva Neto
Brasil

2 DE 18 - Premio 2021 edición a
Pablo Esteban Campos Mena
Perú

3 DE 18 - Premio 2021 edición a
Sofía Andrade
Panamá

130

4 DE 18 – Premio 2021 edición a
Adriana Sáez Rivera
Panamá

5 DE 18 – Premio 2021 edición a
Liliana González
México

6 DE 18 – Premio 2021 edición a
Sabrina León
México

7 DE 18 – Premio 2021 edición a
Mayra Ayelén Jiménez
Argentina

8 DE 18 – Premio edición
Gabriela Barraza
Chile

Otros Premios

Alejandro Fernández Holguín
Viaje a Cusco
Visita distinguida de El Cusco
Cajamarca-Perú

Stephany Alcántara Tello
Cajamarca-Perú
Premio Gabriela Mistral
Obras completas
Cajamarca-Perú

131

Miriam Curo Zapana
Moquegua-Perú
Obra José Carlos Mariátegui

Matilda Herrera
Caldera-Chile
Mil poemas a la paz

Premios ediciones niños del mundo

Francisca González, Chile
En espera de archivo

Alumnos de Panamá
En espera de archivos

Alumno de Perú
En espera de archivo

132

Aurora Mendiberry, Argentina

Irene Fernández, Asturias-España

i ånden og godhjertede
i sjelen føler,
ser og gjør ting **fra hjertet**
og ikke av plikt ei heller
på grunn av påvirkninger
utenfor deres vilje.

Alfred Asís

Han destrozado el mundo que se encuentra al borde del colapso.

Han ensuciado y cambiado los acuerdos de la creación.

La convivencia pacífica, la agresión es parte de un sistema personal y autoritario.

Las arcas fiscales, que han sido un patrón de "servirse" de todo lo que esté a mano.

El entendimiento, ya no es tal, se vocifera ante cualquier tema que no le agrada a otros.

El diálogo civilizado, no hay razonamiento cada uno ve, siente y se expresa a su manera.

La palabra, se ha tergiversado, han cambiado la originalidad del dialecto y su simple comprensión.

La paz, la han transformado en guerra, en ataques a pueblos y a individuos, la cuestión es vender más armas y apoderarse de los más débiles.

La naturaleza, la han ensuciado, han derramado elementos que matan, la han depredado y quemado.

Los animales, los han encerrado, cazado y les han infringido sufrimientos a los cuales no tienen escapatoria.

El mar, lo han depredado, capturado indiscriminadamente a los peces, las ballenas y ensuciado sus aguas con elementos químicos, plásticos y basura.

Los cuerpos, los cambian, les ponen aditivos, los ensucian para tratar de cambiar lo que la creación les dio.

El "todos" que ha sido universal, lo han desarticulado y desarmado a gusto y placer, tratando de imponerlo a todos los que lo aceptan.

Traducción:
Bella Clara Ventura

They have destroyed the world that is on the brink of collapse.
They have stained and changed the agreements of creation.

Alfred

Asís

Peaceful coexistence, aggression is part of a personal and authoritarian system.
The fiscal resources, which have been a pattern of "use" of everything that is at their hands.
The understanding, it is no longer such, it shouts before any subject that does not agree with others.
Civilized dialogue, no reasoning each one sees, feels and expresses himself in his own way.
The word, has been misrepresented, they have changed the originality of the dialect and its simple understanding.
Peace, they transformed into war, into attacks to peoples and individuals, the question is to sell more weapons and grasp the weakest.
Nature, they have dirty it, they have spilled elements that kill, they have depredated and burned it.
Animals, have been locked up, hunted, and inflicted suffering from which they have no escape.
The sea, they have depredated it, captured indiscriminately the fish, the whales and polluted its waters with chemical elements, plastics and garbage.
The bodies, they change them, they put additives on them, they dirty them to try to change what creation gave them.
The "everyone" that has been universal, has been dismantled and disarmed at ease and pleasure, trying to impose it to all who accept it.

Traducción:
Bella Clara Ventura

Ils ont détruit le monde qui est au bord de l'écroulement.
Ils ont souillé et changé les accords de la création.

Coexistence pacifique, l'agression fait partie
d'un système personnel et autoritaire.
Les caisses budgétaires, qui ont été un modèle d'
"utiliser" tout ce qui est à portée de main.
L'entendement, n'est plus le même, ça hurle
face à tout sujet que les autres n'apprécient pas.
Le dialogue civilisé, plus de raisonnement.
Chacun y voit, ressent et s'exprime à sa façon.
Le mot, a été troqué, il a changé
l'originalité du dialecte et sa simple compréhension.
La paix s'est transformée en guerre, en attentats
contre les peuples et les individus, il s'agit de vendre
davantage d'armes et de s'emparer des plus faibles.
La nature, ils l'ont salie, ils y ont renversé
des éléments qui l'ont tuée, ils l'ont négligée et l'ont brûlée.
Les animaux ont été enfermés, chassés et soumis à des
souffrances, sans la moindre échappatoire.
La mer, ils l'ont dépravée, ils ont capturé sans discernement
poissons et baleines et ils ont pollué les eaux avec
des éléments chimiques, des plastiques et des déchets.
Les corps, ils les changent, ils y mettent des additifs, ils les salissent
afin de tenter de bouleverser ce que la création leur a donné.
Le "tout le monde" qui a été universel, fut démantelé
et désarmé à l'aise et au plaisir, pour essayer de l'imposer
à tous ceux qui l'acceptent.

Hanno distrutto il mondo che è sull'orlo del collasso.
Hanno sporcato e cambiato gli accordi della creazione.

La convivenza pacifica, l'aggressività
fa parte di un sistema personale e autoritario.

Le casse tributarie, che sono state un modello per
"servire" tutto ciò che è a portata di mano.

L'intesa non è più tale, è divulgata prima di qualsiasi tema
che non piaccia agli altri.

Il dialogo civile, non c'è ragionamento, ognuno vede,
sente e si esprime a modo suo.

La parola è stata distorta, l'originalità del dialetto
e la sua semplice comprensione sono cambiate.

La pace l'hanno trasformata in guerra, in attacchi a popoli e individui,
la questione è vendere più armi e sequestrare i più deboli.

La natura, l'hanno sporcata, hanno sparso elementi che uccidono,
l'hanno depredata e bruciata.

Gli animali sono stati rinchiusi, cacciati e gli hanno inflitto
sofferenze alle quali non hanno scampo.

Il mare è stato depredato, catturando indiscriminatamente pesci e balene
e sporcando le sue acque con sostanze chimiche, plastica e immondizia.

I corpi, li modificano, li aggiungono, li sporcano per provare
a cambiare ciò che la creazione ha dato loro.

Il "tutti" che è stato universale è stato disarticolato e disarmato
a propria volontà e piacere, cercando di imporlo a tutti coloro che lo accettano.

Traducción:
Elisa Mascia

Traducción
por Malu Otero

Devastaram o mundo que se encontra à beira do colapso.

Conspurcaram e transformaram os pactos da criação.

A convivência pacífica: a agressão é parte de um sistema pessoal e autoritário.

Os cofres fiscais, que tem havido um padrão de “servir-se” de tudo o que está ao alcance.

O entendimento, já não é tal qual; se vocifera ante qualquer tema que não agrade aos outros.

O diálogo civilizado, não há arrazoado, cada um vê, sente e se expressa à sua maneira.

A palavra, tem sido alterada, mudaram a originalidade do dialeto e a sua simples compreensão.

A paz foi transformada em guerra, em ataques aos povos e aos indivíduos, a questão é vender mais armas e apoderar-se dos mais fracos.

A natureza foi poluída, derramaram elementos que matam, foi depredada e queimada.

Os animais foram aprisionados, caçados e foram infringidos sofrimentos dos quais não tinham como escapar.

O mar foi depredado, os peixes e as baleias foram capturados indiscriminadamente e sujaram as águas com elementos químicos, plásticos e lixo.

Os corpos foram mudados por ação dos aditivos químicos, são alterados para mudar o que foi dado pela criação original.

O “TODOS”, que tem sido universal, foi desarticulado e desarmado

ao bel prazer de alguns que tratam de impor a aceitação dessas mudanças.

*f*uturo incierto

El prado es enorme
las flores son pocas.

El bosque es enorme
los árboles son pocos.

Los humanos son multitudes
las conciencias son pocas.

El cerebro es el procesador más grandioso
sin embargo, en él
no hay capacidad de humanidad...

En algunos:
un Kilobyte. de memoria
un Kilobyte. de almacenamiento...

Etapas

Si has tenido éxitos en la vida
no te sientas el rey
ni, el que nunca “perderá”
o dejará el lugar a otro...
Porque nada es eterno;
te faltarán las fuerzas
la imaginación;
quizás un día no seas capaz
de seguir como lo hacías antes...

Moraleja:

Sé humilde en tus triunfos
y agradecido en la derrota
que eso será la lección
para incentivar te a hacer lo tuyo
con mayores bríos.

La primera impresión

No dejes que tus ojos y oídos
se lleven la primera impresión
respecto de una persona, o un pueblo...
Lo más importante
es la fuente de procesamiento
que tenemos en el cerebro,
la cual está imbuida de todo
un proceso de educación, valores
y principios que nos han preparado
para analizar y estudiar
antes de decidir o darle características
a una persona en lo particular
o, a un pueblo en general...

Moraleja:

Si no usamos la fuente del cerebro
para analizar situaciones;
cualquier resultado de nuestra impresión
será superficial
y no fuente fidedigna
de lo que se debe pensar.